

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • Anul VIII • Nr. 2 (362) • Joi 15 ianuarie 1970 • 16 pagini — 1 leu

IN COOPERATIVELE AGRICOLE

DE PRODUCȚIE

LA BAZA INTOCMIRII PLANULUI — NORMELE DE MUNCĂ ÎMBUNĂTĂȚITE

Ing. Nicolae IONESCU

secretar general
în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Pentru realizarea sarcinilor deosebit de importante pe care Congresul al X-lea al partidului le-a pus în fața agriculturii, conducerea de partid și de stat a hotărât adoptarea unui complex de măsuri în vederea introducerii, în cooperativele agricole, a unor forme îmbunătățite de organizare a producției și a muncii, care să permită valorificarea superioară a resurselor materiale, mijloacelor bănești și a forței de muncă existente în aceste unități. În ansamblul de măsuri respectiv, un loc deosebit îl ocupă trecerea la un nou sistem de apreciere a cantității și calității muncii depuse de fiecare cooperat.

Așa cum s-a apreciat la plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție din 22—23 decembrie 1969, s-au creat condițiile de a se renunța la ziua-muncă și a se evalua cantitatea și calitatea muncii efectuate de cooperatori, direct în expresie valorică, pe bază de norme de muncă.

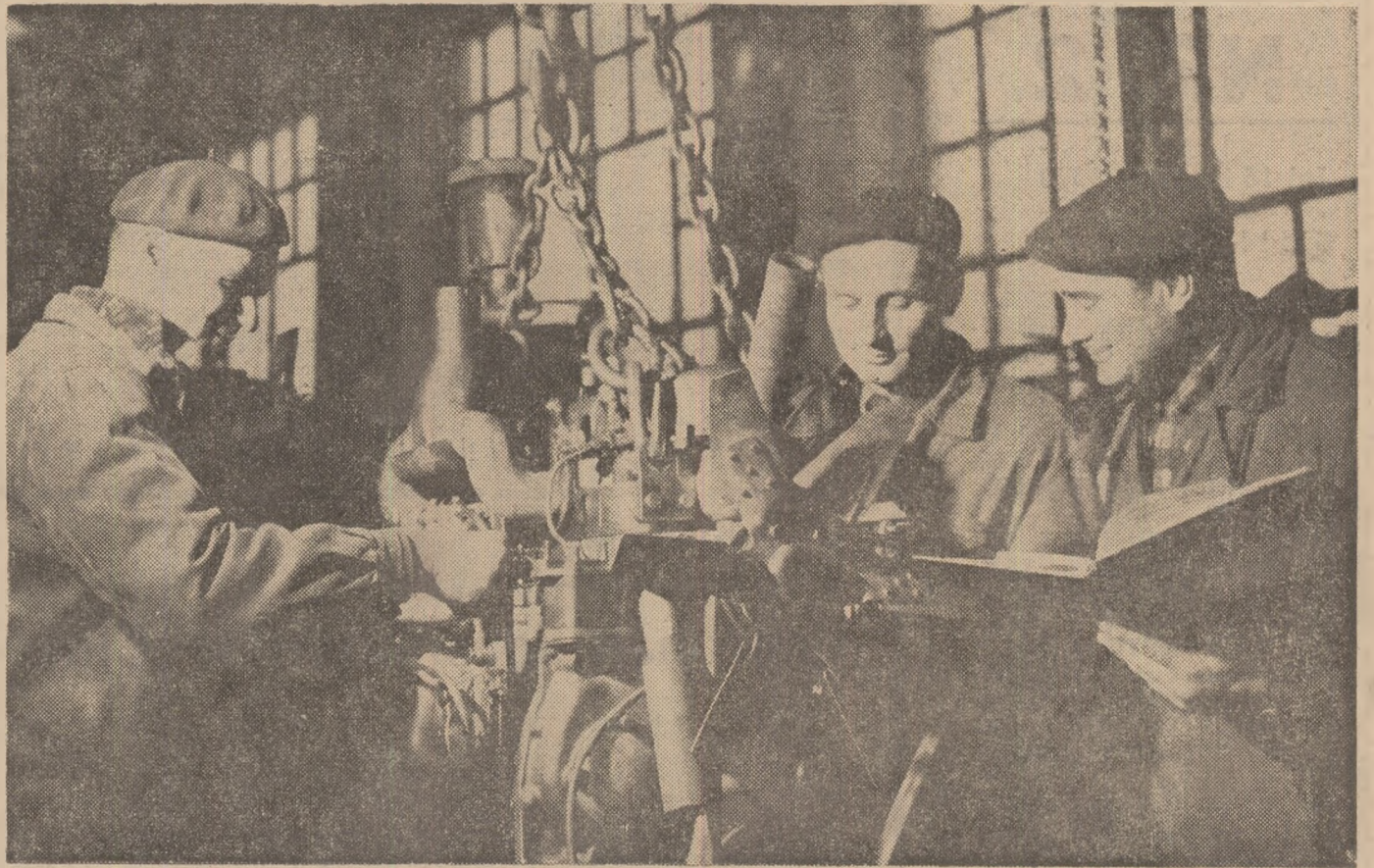
Necesitatea adoptării unor noi norme de muncă îmbunătățite a fost determinată de evoluția, tehnică și organizatorică, înregistrată, în timp, în cooperativele agricole de producție. Dacă în perioada de consolidare a acestor unități, normele utilizate până acum și tarifarea lor prin „ziua-muncă” s-au dovedit utile, pe măsura dezvoltării bazei materiale și a creșterii experienței cooperativei, acest sistem a devenit necorespunzător. Unele norme nu mai exprimau, întotdeauna, volumul de muncă real, posibil a fi realizat în 10 ore, se îndeplineau deci cu ușurință ceea ce determina, în mod firesc, o incompletă folosire a zilei de lucru. Fondul de timp, atât de important în agricultură, era, deci, risipit, lucrările agricole nu se executau în perioadele optime și, în final, producția suferea.

Pe baza analizei întreprinse de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție s-a trecut la elaborarea unor norme de muncă îmbunătățite, utilizându-se bogata experiență câștigată în multe cooperative agricole și în întreprinderile agricole de stat. S-a urmărit ca aceste norme să exprime mai real cantitatea de muncă care se poate realiza în 10 ore de lucru, în anumite condiții de organizare a locului de muncă. Renunțându-se la „ziua-muncă”, tarifarea se face pe baza normei de muncă realizată în 10 ore, adică pe baza cantității de muncă efectuată în acest timp.

A fost, de asemenea, revizuit modul de încadrare a lucrărilor pe categorii, trecându-se de la 5 categorii, câte existau până în prezent, la 6 categorii. S-a creat, astfel, posibilitatea aprecierii mai juste a complexității lucrărilor ce se efectuează în cooperativă.

Adoptarea noilor norme are ca efect direct folosirea completă a fondului de timp, ceea ce se concretizează prin

(Continuare în pag. a 3-a)

La I.A.S. Giurgiu, județul Ilfov, atenția este concentrată spre terminarea reparării întregului utilaj.

Foto : C. DUMITRU

Amplu program de lucru al sindicatelor noastre

Ing. Constantin TANASE

membri în Biroul executiv
al Comitetului Uniunii Sindicatelor
din întreprinderile și instituțiile agricole
și silvice

nificat. S-a subliniat, de asemenea, că producția unităților silvice a fost depășită cu 9 la sută, planul de punere în valoare a maselor lemnoase cu circa 10,6 la sută, obținându-se beneficii, peste plan, în valoare de 80 500 000 lei. Și lucrătorii din uzinele de reparații, din stațiunile experimentale, din întreprinderile de valorificare a cerealelor și institutele de studii și proiectări s-au putut mândri la sfârșitul anului cu rezultate bune.

O contribuție importantă în dobândirea tuturor acestor realizări au adus sindicatele din numeroase unități agricole și silvice, care îndrumate de către Comitetul Uniunii noastre au participat în mai mare măsură la dezbaterile problemelor legate de îndeplinirea planului și la mobilizarea salariaților pentru îndeplinirea sarcinilor economice prevăzute. Demn de remarcat e că în numeroase unități activitatea cultural-educativă a fost îndreptată în mod deosebit spre locul de muncă și legată de sarcinile de producție, că s-a desfășurat o muncă mai perseverentă pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale lucrătorilor și pentru dezvoltarea conștiinței lor socialiste.

În scopul ridicării gradului de înțelegere a problemelor economice, la nivelul cerințelor actuale, Biroul executiv al Uniunii, cu sprijinul consiliilor județene ale sindicatelor, i-a instruit pe președinții comitetelor sindicatelor din

unități. Astfel, a fost posibil ca experiența frunțașilor în producție să fie generalizată, să se organizeze mai multe și mai eficiente schimburi de experiență, cum au fost cele de la I.A.S. Bărănești, județul Ilfov, I.A.S. Codlea, județul Brașov, I.A.S. Satu Mare, județul Maramureș etc. În cadrul cărora au fost dezbătute probleme ale obținerii de producții sporite de grâu și porumb la hectar și ale creșterii producției zootehnice, consfătuiri la care au participat specialiști și activiști sindicali.

În atenția biroului executiv al Uniunii noastre a stat și îndrumarea comitetelor sindicatelor de pe șantierele de îmbunătățiri funciare, ca cele din județele Constanța, Ialomița, Teleorman, Brăila, Dolj, Timișoara, spre a desfășura o cât mai susținută muncă de îndrumare și educare a muncitorilor.

Raportul a scos în evidență și faptul că în perioada experimentării și pregătirii generalizării noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, membrii biroului și activul obștesc au cuprins peste 150 de unități, ajutând organele sindicale la înțelegerea principiilor ce stau la baza noului sistem de retribuție a muncii. În sfârșit, s-a subliniat că o acțiune deosebit de importantă, inițiată de către uniunea noastră împreună cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a fost cea întreprinsă în multe județe, spre a se urmări modul cum sînt aplicate măsurile pentru continuarea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai.

Dar rezultatele bune, așa cum pe

(Continuare în pagina a 11-a)

În pagina a III-a

CONSFĂTUIREA DE LUCRU ORGANIZATĂ DE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII
ȘI UNIUNEA NAȚIONALĂ A COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 2

Joi 15 ianuarie 1970

SUMAR

- **Consultații :** COORDONATELE FERMEI LEGUMICOLE ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCȚIE (pag. 4)
- **PUTEM ASIGURA ȘI ÎN ACEST AN PRODUCȚIA MARI DE FRUCTE** (pag. 5)
- **PE PAJIȘTILE DIN JUDEȚUL NEAMȚ — IARBA VA CREȘTE CÎND DE LA VORBE SE VA TRECE LA FAPTE** (pag. 6)
- **Tribuna experienței înaintate : PRIMUL PUNCT DE ÎNSĂMÎNȚĂRI ARTIFICIALE LA SCROAFE** (pag. 7)
- **1970 — An hotărîtor pentru realizarea obiectivelor cincinalului : RITM SUSTINUT PE ȘANTIERELE DE IRIGAȚII CHIAR DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI** (pag. 8)
- **PĂDUREA NU ESTE UN SIMPLU DAR AL NATURII** (pag. 9)
- **ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOtehNIC, SINGURUL CRITERIU — EFICIENȚA** (pag. 10)
- **Din scrisorile primite în cadrul concursului nostru: „CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE DIN AGRICULTURĂ”** (pag. 13)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **DOCUMENTAR EXTERN** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. Ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIACUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Inq. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. Ing. Dumitru MARCHIDAN; Dr. Inq. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Inq. Tiberiu MURESAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Constantin TANASE; Conf. Ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Inq. Ion TEȘU; Inq. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate se primesc la redacție (București — 33, Piața Științei nr. 1).

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

BLOC-NOTES

INSTRUCTAJ CU ȘEFII FERMEI LEGUMICOLE

În aceste zile, la Mangalia Nord are loc un instructaj organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu șefii de ferme legumicole din cooperativele agricole din întreaga țară. Lecțiile prezentate, susținute de specialiști din minister și de cadre didactice de la institutele agronomice din București, Cluj și Timișoara, se referă la tehnologia producerii diverselor legume, organizarea producției și a muncii, precum și la întocmirea planului de producție.

Discuțiile organizate după fiecare lecție au permis aprofundarea materialului expus. Tot cu această ocazie s-au precizat rolul, locul și sarcinile șefului de fermă legumicolă în condițiile în care acestea funcționează pe principiul gestiunii economice interne.

BAZA TEHNICĂ EXISTA

În prezent, în țara noastră funcționează 14 stații de uscat, calibrat și tratat semințe de porumb, din care cea de la Fetești a fost dată în funcțiune de curind. A fost extinsă și pregătirea semințelor de sfeclă de zahăr (în medie 3 000 de tone), prin șlefuire și

segmentare, în 1969 intrând în producție stația respectivă de la Ghimbav, județul Brașov, unde se prelucrează întreaga cantitate de semințe necesare. În sfârșit, în prezent dispunem și de 6 stații de decuscutare, în cadrul cărora semințele de lucernă, trifoi și ghizdei sint curățite pe cale magnetică. În 1970—1971 se vor da în exploatare și o serie de complexe pentru prelucrarea, calibrarea și păstrarea cartofilor în zonele închise pentru producerea semințelor, din județele Brașov, Harghita etc.

După cum se vede, baza tehnică există. Rămâne însă...

URMARILE BEȚIEI

Se urcase pe tractorul ce-i fusese dat în primire de către ferma Valea Olt a I.A.S. Făgăraș și... gonia. Unde? După cumpărături... Dar nu în stare normală, ci după ce băuse zdravăn. Și inevitabilul s-a produs. La marginea orașului Făgăraș, lângă o stație de benzină, respectivul tractorist, Nicolae Duma, a izbit în plin o autobasculantă „Tatra” ce staționa reglementar pe șosea. Urmarea? În primul rând deteriorarea tractorului (pagube ridicându-se la peste 3 600 lei). Fără să mai stea mult pe gânduri, bețivul a luat-o la fugă, de data aceasta

pe... jos, și s-a ascuns la socruul său din comuna Mîndrea.

Firește, miliția l-a găsit repede, înclt acum va trebui să dea socoteală nu numai pentru defectarea tractorului, ci și pentru conducere în stare de ebrietate.

URARE CU... INTIRZIERE

Un corespondent din C.A.P. Ruși, județul Hunedoara, ne-a semnalat zilele trecute că în această unitate asistența sanitar-veterinară ce trebuie acordată animalelor lasă cu totul de dorit. Medicul veterinar Ion Fodor nu obișnuiește să viziteze cu regularitate, cum se impune, grajdurile unității, ci numai atunci cînd... este chemat special!

Așa se explică faptul că aici mulți vitei sint subalimentați, prost îngrijiți, bolnavi. Propunem conducerii cooperativei și, în primul rînd, inginerului Imre Handrea și brigadierii zootehniste Melana Drăgan să compună o urare pe care s-o trimită medicului veterinar, chiar dacă sintem după anul nou, care să se încheie așa... „Si în anul ce-a sosit / să vă spunem bun venit, / fără drum bătătorit, / fără telefon plătit / cum v-ați oam obișnuit...”

MICROINTERVIU

Centenar agronomic la Cluj

În zilele de 8-10 ianuarie 1970, la Cluj s-a sărbătorit centenarul Institutului agronomic „Dr. Petru Groza”. Festivitatea la care au participat reprezentanții ai tuturor Institutelor agronomice și ai altor instituții de învățămînt, studenții și sute de absolvenți din toate colțurile țării, a fost onorată cu prezența tovarășului Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului și ing. Ion Teșu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii.

Pentru a înfățișa semnificațiile acestui eveniment, ne-am adresat tov. prof. dr. Ioan PUIA, prorector al institutului.

— V-am ruga pentru început să ne evocați împrejurările în care a luat ființă Institutul agronomic clujean.

— Încă din anul 1869, simțindu-se nevoia de oameni cu pregătire tehnică specială în scopul exploatații mai raționale a pămîntului și mînării utilajului agricol, s-a inițiat înființarea la Cluj a unei școli superioare agricole. Noua școală s-a numit „Institutul de învățămînt agronomic-Cluj-Minăștur”. Timp de 50 de ani, pînă la sfîrșitul deceniului al doilea al secolului nostru, aici au activat numeroși profesori, care s-au remarcat prin pregătirea lor de specialitate și prin activitatea didactică și științifică. Ei s-au străduit, învingînd multe greutăți inerente acelor vremuri, să ridice nivelul activității didactice și științifice a institutului, făcînd din acesta o pepinieră a progresului științei agricole din Transilvania. La început, institutul a funcționat cu o singură secție — cea de agricultură — învățămîntul avînd trei ani de studiu. Între 1918-1948 au fost înmulțite apreciabil materiile de studiu și s-au organizat muzee și laboratoare necesare cercetărilor întreprinse de către cadrele didactice și studenți.

După eliberarea țării, și îndeosebi după reforma învățămîntului din anul 1948, prin grija partidului a început, și pentru învățămîntul agricol superior — deci și pentru institutul nostru — o perioadă de modificări structurale profunde și de continuă înflorire.

— Cîți absolvenți a dat pînă acum țării institutul din Cluj?

— În timp ce din 1869 și pînă în 1944, adică în 75 de ani de existență ai institutului sub regimurile trecute, numărul absolvenților a fost numai de 1 670, în cei 25 de ani de la eliberarea

patriei, de aici au plecat pe ogoarele țării 2 800 de ingineri și medici veterinari. Cu totul deci 3 192 de specialiști cu o formație profesională bazată pe o pregătire tehnică și științifică corespunzătoare.

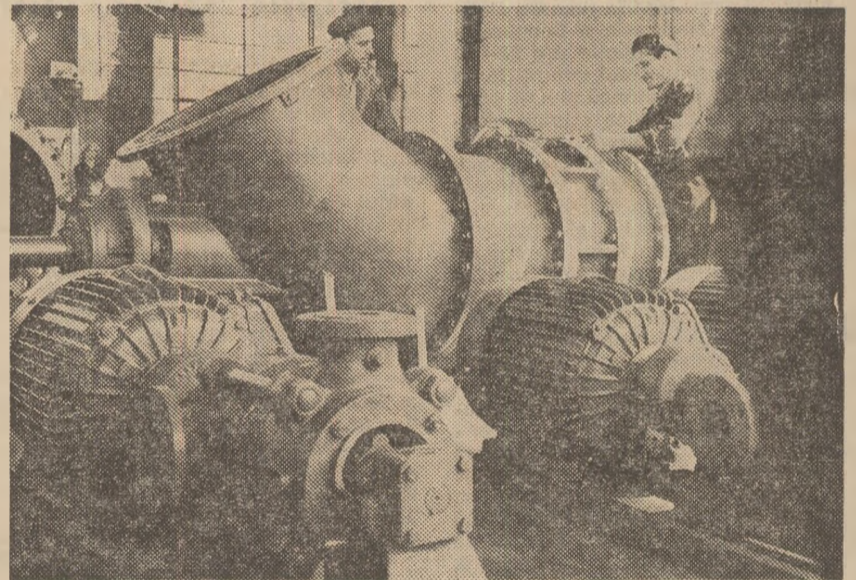
— Cititorii noștri ar dori să cu-

noască desfășurarea lucrărilor cu prilejul sărbătoririi centenarului institutului.

— În aula institutului au avut loc întii ședințe comune ale secțiilor de agronomie, zootehnie și medicină veterinară, apoi expuneri de comunicări pe secții. Mi-ar fi extrem de greu să citez unele dintre aceste numeroase lucrări deoarece consider că toate au fost extrem de interesante.

În încheiere, aș vrea să subliniez că azi studenților noștri le sint asigurate, în cadrul celor trei facultăți de agronomie, zootehnie și medicină veterinară, toate condițiile necesare învățării, spre a urma cu vrednicie exemplul marilor profesori ai institutului, cum au fost Mihail Șerban, Iuliu Prodan, Marin Chirișescu-Arva, Sater Bela și mulți alții, punînd același temel pe instruirea teoretică și practică de care are nevoie în prezent înflorirea agriculturii, în patria noastră.

I. ALEXANDRU

Instantaneu surprins la Uzina de pompe „Aversa” din București. Montorii Gheorghe Lemnar și Gheorghe Voicu lucrează la asamblarea unei noi pompe AR-785 cu un debit de 5 000 de mc pe oră, destinată întreprinderilor piscicole

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

zile s-au înregistrat cele mai coborîte temperaturi minime din aer (—22° la Miercurea-Ciuc și —1° la Constanța).

Regimul precipitațiilor în acest interval a fost deficitar pentru

aproape tot teritoriul. Cantitățile de apă căzute n-au depășit 10 mm decît în Cimpia vestică.

Iernarea culturilor de toamnă decurge în general satisfăcător, neînregistrîndu-se pînă în prezent temperaturi dăunătoare acestora. Topirea intensă a stratului de zăpadă creează însă premise pentru apariția excesului de umiditate și a bălților, mai frecvent în părțile centrale și nordice ale Munteniei și Oiteniei, precum și în sudul Banatului. Local s-a produs crustă de gheață la suprafața solului.

Timbul probabil pentru intervalul 15—22 ianuarie 1970. Vremea se va menține în general umedă, iar cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitații locale, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare, iar în prima parte a intervalului și sub formă de ploaie.

Vîntul va sufla slab pînă la potrivit, predominînd din sectorul vestic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —8° și —2°, mai coborîte în a doua parte a intervalului, iar maximele între —4° și 6°. În primele zile, ceață dimineată și seara, iar local pole.

CONSFĂTUIREA DE LUCRU

organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

În zilele de 6—8 ianuarie a avut loc la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu” din Capitală o consfătuire pe țară, în cadrul căreia au fost dezbătute măsurile ce urmează a fi luate pentru îndeplinirea programului stabilit de conducerea partidului privind dezvoltarea agriculturii cooperatiste, pentru realizarea hotărârilor recentei plenare a Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

La consfătuire au participat președinții și vicepreședinții ai uniunilor județene ale cooperativelor agricole, directorii și directorii adjuncți ai direcțiilor agricole județene, specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

În cadrul consfătuirii au fost prezentate expuneri de către tovarășii Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, Gheorghe Petrescu, prim-vicepreședinte al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, precum și de către alte cadre din conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

În expunerile prezentate și dezbaterile ce au avut

loc au fost înfățișate măsuri referitoare la perfecționarea organizării producției în cooperativele agricole, la constituirea de ferme specializate cu gestiune economică internă, precum și atribuțiile inginerilor și economiștilor din cooperative. A fost expus programul de dezvoltare a activității intercooperatiste, cooperării cu întreprinderile agricole de stat și de redresare a unităților slab dezvoltate.

Consfătuirea a analizat normele de muncă elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, precum și metodologia de normare a muncii corespunzător noilor condiții create în agricultura cooperatistă. Noile norme adaptate la condițiile concrete din fiecare unitate vor fi aplicate din acest an în toate cooperativele agricole.

La consfătuire au fost, de asemenea, analizate noile forme de retribuție a muncii în unitățile cooperatiste și modul în care se vor aplica în funcție de condițiile materiale, economice și sociale din fiecare cooperativă și sector de activitate pentru a se asigura o legătură directă între rezultatele muncii cooperativelor și nivelul retribuției muncii lor.

La consfătuire a fost prezentat și adoptat programul elaborat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu privire la înființarea secțiilor de mecanizare cu caracter permanent în cooperative agricole dotate cu tractoare și mașinile necesare executării muncilor agricole, transporturilor și celorlalte lucrări din unități. Secțiile vor fi organizate în cursul acestei luni și vor funcționa potrivit instrucțiunilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

La consfătuire au fost larg dezbătute și măsuri pentru elaborarea planurilor de producție și economico-financiare ale cooperativelor agricole pe anul 1970, precum și alte măsuri menite să contribuie la traducerea în viață a hotărârilor adoptate pentru perfecționarea organizării, normării și retribuției muncii, pentru îmbunătățirea continuă a activității economice în unitățile cooperatiste.

Toate problemele care au constituit obiectul acestei consfătuiri urmează a se discuta cu conducerea cooperativelor agricole, iar după consultarea jăranelor cooperativiști și după dezbaterile largi ce vor avea loc în adunările generale ale cooperativelor agricole de producție să se adopte în fiecare unitate măsurile necesare pentru îmbunătățirea activității de producție, pentru organizarea, normarea și retribuția muncii, definitivarea planurilor de producție pentru anul 1970 și luarea tuturor măsurilor pentru îndeplinirea acestora.

Participanții la consfătuire au vizitat întreprinderile agricole de stat „30 Decembrie”, Mahîru și Tîncăbești, unde au luat cunoștință de rezultatele economice ale acestor unități, care le situează în fruntea agriculturii noastre de stat.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarășul Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

(Urmare din pag. 1)

creșterea productivității muncii pe cooperativ, prin realizarea unui volum mai mare de muncă, pe cooperativă. Totodată, se creează posibilitatea unei mai juste aprecieri a cantității de muncă efectuate de cooperativiști, în timpul de lucru și, ca urmare, a unei mai corespunzătoare retribuiri a acestora, în funcție de aportul lor la realizarea producției. În adunările generale în curs de desfășurare, normele îmbunătățite vor fi discutate și supuse aprobării membrilor cooperativiști, urmărindu-se peste tot ca ele să oglindească în mod cât mai real cantitatea de muncă ce se poate realiza în 10 ore.

În momentul de față, cînd în fiecare cooperativă agricolă se lucrează la întocmirea și definitivarea planurilor de producție și finanțare, aplicarea cu pricepere a noilor norme de muncă condiționează, în bună măsură, desfășurarea ulterioară a activității și, în consecință, rezultatele finale.

Una din etapele esențiale ale alcătuirii acestor planuri o constituie întocmirea devizelor de lucrări pentru determinarea numărului de norme de muncă necesar realizării producțiilor la fiecare cultură sau specie de animale și, în total, pe cooperativă.

În sectorul producției vegetale devizele de lucrări se întocmesc pe culturi și, de obicei, pe tarlale, în funcție de producția ce urmează a se obține. Este nevoie, în prealabil, de precizarea tehnologiei, de cunoașterea mijloacelor materiale și tehnice care să ducă la realizarea producției propuse. La fiecare cultură, cantitatea de muncă necesară realizării producției planificate se exprimă în număr de norme, pe categorii. Prin echivalarea acestora în norme de categoria I, pe baza coeficienților indicați în normativ, se obține numărul de norme convenționale, specific fiecărei culturi. Centralizarea devizelor face posibilă cunoașterea, pe unitate, a necesarului de norme de muncă, pe cele 6 categorii precizate mai sus, precum și a totalului de norme convenționale.

Este foarte important ca, încă de la întocmirea planului, să se urmărească realizarea unei cât mai înalte productivități a muncii. Un mijloc de control îl oferă calculul numărului mediu de norme convenționale, pe hectar, specific fiecărei culturi, pe formă, brigadă și cooperativă, care trebuie să se înscrie în baremurile fixate în fiecare unitate, în funcție de condițiile ei specifice. De pildă, pe baza noilor norme, la o cultură de porumb, de la care s-a planificat să se obțină o producție medie de 2 500—3 000 kg/ha, în condițiile recoltării manuale sînt necesare 31—34 norme convenționale la hectar. Dacă la întocmirea devizului rezultă un număr mai mare de norme la hectar, înseamnă că trebuie să se revizuiască calculul, pentru a vedea unde se ivește exagerări de consum de norme de muncă. Acest lucru ar duce la scăderea productivității muncii, iar în final la micșorarea valorii tarifului de retribuție pe norma convențională.

Pe baza normelor aprobate de adunarea generală, zilnic, înaintea fiecărei lucrări, se face normarea operativă: se indică volumul de muncă ce trebuie realizat, pe cooperativ sau pe o anumită formație de muncă, specificându-se și indicii calitativi necesari. La sfîrșitul fiecărei zile se măsoară vo-

lumul de muncă realizat, înscriindu-se în evidențele operative ale ternei sau brigăzii.

Este însă foarte important ca locul de muncă să fie astfel organizat încît să corespundă prevederilor din normativ. Este de ajuns ca un singur element să nu fie asigurat pentru ca numărul de norme luat în calcul la deviz să fie depășit.

Spre deosebire de sectorul vegetal, unde predomină normele de producție prin măsurarea cantității de muncă efectuate, în creșterea animalelor se folosesc norme de deservire. Prin normă de deservire se înțelege numărul de animale pe care le are în primire un muncitor, pentru îngrijire, întreținere și exploatare, pe timp de cel puțin un ciclu de producție. Bineînțeles, mărimea unei asemenea norme depinde de specia animalelor, de categoria lor (vieți, tineret, animale la îngrășat etc), de

mei, în zootehnie, de a reglementa numărul de animale ce trebuie îngrijite de un muncitor, în anumite condiții, ea trebuie să fie și un instrument util pentru specializarea, treptată, a muncii. De aceea, se recomandă să se respecte diviziunea muncii pe funcțiile de îngrijitori arătate mai sus, a căror activitate, în ansamblu, se poate exprima sintetic prin activitatea ce ar deslășura-o un „muncitor complex”. Norma de deservire pe „muncitor complex” rezultă din împărțirea numărului de animale deservite, prin numărul de muncitori ce le deservesc.

Într-o cooperativă, de exemplu, cu 300 de vaci de lapte, care își propune să obțină 2 000 l de lapte de la fiecare vacă furajată, pe baza recomandărilor din normativ sînt necesari 18 îngrijitori de bază, 3 muncitori în echipa de deservire, 3 îngrijitori de noapte, 3 îngrijitori de schimb. Este vorba, deci,

eficientul de echivalare corespunzător fiecăreia din cele 6 categorii. Totalul final reprezintă numărul de norme de muncă convenționale, pe unitate.

Prin împărțirea fondului de retribuție la totalul normelor convenționale pe unitate se obține valoarea, în expresie bănească, a unei norme convenționale. Dacă, de exemplu, într-o cooperativă s-a stabilit că fondul de retribuție este de 5 500 000 lei, iar numărul total de norme convenționale de 250 000, valoarea unei norme convenționale va fi de 22 de lei.

Pentru rezolvarea multiplelor probleme pe care le ridică normarea muncii, în cooperativele agricole de producție se vor constitui, cu aprobarea adunărilor generale, colective de normare, compuse din 5—7 membri (șefi de fermă, brigadierii, tehnicienii, șefi de echipă, cooperativiști fruntași) care vor lucra sub îndrumarea inginerului șef. Aceste colective se vor ocupa de adaptarea normelor îmbunătățite la condițiile specifice cooperativei, de elaborarea de norme pentru lucrările nespecificate în normativ, de îndrumarea aplicării corecte a normelor de muncă îmbunătățite.

Toț ele vor face analiza periodică a efectelor economice obținute prin aplicarea normelor de muncă elaborate local și a modului cum se respectă consumurile de manoperă înscrise în plan pe sectoare economice.

Fără îndoială, într-o unitate în plină dezvoltare, cum este fiecare cooperativă agricolă, normele nu pot fi fixate o dată pentru totdeauna. Este, dimpotrivă, necesară o acțiune continuă de reexaminare a normelor, la nivelul unității, al fermei, al brigăzii, care să asigure o organizare rațională a producției și a muncii și o retribuție corespunzătoare a cooperativilor, după cantitatea și calitatea muncii. Se impune, astfel, reexaminarea normelor în momentul introducerii în producție a unor noi utilaje (aparate de muls, adaptoari automate) sau a aplicării unor măsuri tehnico-organizatorice superioare, atunci cînd în procesul de producție apar condiții deosebite (grîne calcate, producții mici la hectar datorită grîndinei, inundațiilor etc) ca și ori de cîte ori se constată greșeli în modul de stabilire a normelor de muncă. Unul din indicatorii de care se va ține seama la reexaminarea normelor de muncă este gradul de îndeplinire a acestora. Este necesară, în acest scop, o evidență sistematică a îndeplinirii normelor pe feluri de lucrări în sectorul producției vegetale și pe categorii de îngrijitori, în zootehnie. Întreaga activitate de normare din cooperative trebuie sprijinită, îndrumată și controlată de grupele de normare din cadrul direcțiilor agricole județene.

În această perioadă, premergătoare adunărilor generale, toate lucrările legate de stabilirea normelor îmbunătățite și de întocmirea planurilor de producție trebuie să se desfășoare cu maximum de operativitate dar, în același timp, cu maximum de competență. De elaborarea și adoptarea unor norme cât mai corespunzătoare condițiilor fiecărei unități depinde cointeresarea, în cel mai înalt grad, a cooperativilor la întreaga activitate a cooperativei, depind rezultatele economice ale acesteia și, în final, bunăstarea membrilor ei.

LA BAZA ÎNTOCMIRII PLANULUI — NORMELE DE MUNCĂ ÎMBUNĂTĂȚITE

producția fiecărui animal, de gradul de mecanizare a procesului tehnologic, de atribuțiile de bază ale muncitorului respectiv. Norma de deservire a unui îngrijitor mulgător în condiții de nemecanizare, de exemplu, este de 15 vaci. Cînd acestea au o producție anuală de 2 100 litri lapte de fiecare vacă furajată. Dacă se introduce adăpatul automat, celelalte condiții rămînd neschimbate, norma de deservire va fi de 16 vaci. Dacă se mecanizează evacuarea gunoului și mulsul, norma va crește la 18 vaci.

Specificul activității în zootehnie impune, de cele mai multe ori, ca îngrijitorul de bază să fie ajutat în munca sa de unul sau mai mulți îngrijitori auxiliari. Normele de deservire sînt stabilite, deci, separat pe muncitorul de bază, dar și pe muncitorul complex, înțelegînd prin aceasta norma ce revine întregului grup a căruia activitate are ca obiectiv îngrijirea și exploatarea animalelor pentru realizarea producției.

Pentru muncitorul de bază, norma de deservire este reprezentată de numărul de animale îngrijite și exploatare în condițiile cînd este degrevat de aprovizionarea cu furaje, de transportul și depozitarea gunoului, de supravegherea de noapte și munca în ziua a 7-a din săptămîină.

Pentru un membru din echipa de deservire norma este egală cu volumul de muncă necesar aprovizionării cu furaje a unui anumit grup de animale și evacuarea gunoului.

Pentru îngrijitorul de noapte, norma de muncă o reprezintă numărul de animale cărora le poate asigura o asistență minimă pe timpul nopții. Norma de deservire a îngrijitorului de schimb este egală cu a îngrijitorului pe care îl înlocuiește în ziua a 7-a.

În afară de funcția specifică a nor-

de un total de 27 de muncitori care asigură, în grup, furajarea, întreținerea și exploatarea celor 300 de vaci. (Din acest grup, 9 muncitori vor îndeplini activități anexe: aprovizionarea cu furaje, evacuarea gunoului, îngrijirea de noapte etc). Norma de deservire pe muncitor complex este, prin urmare, de 11 vaci.

Și în sectorul producției zootehnice, se întocmesc devize de lucrări, pe specii și categorii de animale. Din aceste devize va rezulta numărul de norme pe categorii și numărul de norme convenționale necesare pentru realizarea producțiilor planificate. În cazul exemplului de mai sus, prin încadrarea pe categorii a fiecărei funcții și prin transformarea normelor de muncă ale fiecărui muncitor în norme convenționale, rezultă că pentru cele 300 de vaci sînt necesare 13 384 de norme convenționale.

În ceea ce privește normarea operativă, ea se asigură notîndu-se fiecare îngrijitor, zilnic, cu o normă din categoria de încadrare a funcției lui, bineînțeles, în condițiile realizării planului.

În celelalte sectoare dintr-o cooperativă, cum sînt activitățile anexe, se vor adapta normele existente în I.A.S. sau în cooperația meșteșugărească. Se va ține seama că forma de exprimare a normei de muncă o reprezintă norma de producție și cea de timp necesară pentru executarea unei lucrări sau a unui produs. Pentru lucrări noi se vor face cronometrări după metodologia indicată de M.A.S.

În final, pe unitate, normele servesc pentru determinarea nivelului de retribuție planificat pe cooperativă. Este necesară, deci, transformarea dieritelor categorii de norme, în norme convenționale. Pentru aceasta se însumează numărul de norme pe fiecare categorie, rezultatul obținut înmulțindu-se cu co-

Coordonatele fermei legumicole în cooperativa agricolă de producție

Numeroși cititori ne-au adresat, în ultima vreme, o serie de întrebări în legătură cu modul de organizare și desfășurare a activității fermelor legumicole specializate din cooperativele agricole de producție. Răspunsurile la aceste întrebări ne-au fost furnizate de ing. Stancu TUDOR, directorul Direcției zonării și profilării producției horticoale, din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

— Care este scopul înființării fermelor legumicole în cooperativele agricole de producție ?

— Obținerea unor producții de legume mari, sigure, de bună calitate, desfășurarea unei activități cu eficiență economică ridicată — ne-a precizat, dintr-un început, interlocutorul. Pe baza studiului elaborat încă din vara anului trecut de M.A.S. și U.N.C.A.P. s-a ajuns la concluzia că una din căile prin care se pot realiza aceste deziderate este crearea, în cele mai reprezentative bazine legumicole, a fermelor specializate. Ferma legumicolă este, deci, o formațiune de producție care funcționează pe principiul gestiunii economice interne în cadrul cooperativei de care aparține. Ea își desfășoară activitatea pe un teritoriu bine delimitat și stabil. Bineînțeles, la amplasarea fermei se ține seama ca solurile să fie fertile, ușoare, suprafața să fie în întregime amenajată pentru irigație, din sursă sigură de apă; terenurile de cultură se vor amplasa în imediata apropiere a construcțiilor de producție existente (sere, răsadnițe) urmărindu-se, totodată, un acces cât mai lesnicios la căile de comunicație.

Amplasarea și organizarea teritoriului fermei se va face pe cele mai bune terenuri din cadrul cooperativei, pe baza unui studiu întocmit de specialiști, după criteriile științifice.

— Cum se stabilește mărimea și profilul fermei legumicole ?

— În ceea ce privește mărimea, ea a fost fixată, în principiu, la 50—150 ha. Ea se stabilește în funcție de situația concretă a fiecărei ferme, de structura sortimentelor ce urmează să se producă și de destinația lor. În orice caz se ține seama ca terenul să fie astfel dimensionat încât să fie posibilă introducerea în rotație, pe 25—30 la sută din suprafață, a unei sole cu plante perene irigate (lucernă, trifoi) pentru refacerea structurii solului.

Profilul de producție al fermei este determinat de destinația produselor: pentru piața internă, pentru export sau pentru fabricile de conserve. Cu multă atenție trebuie stabilită structura culturilor. Ea trebuie să răspundă cerințelor unită-

ților cu care se încheie contracte. Nu se recomandă, însă, mai mult de 2—4 culturi de bază și câteva culturi succesive. Totodată, trebuie să se evite practicarea unui număr prea mare de culturi din aceeași familie (solanacee) sau pe suprafețe prea mari, care să împiedice organizarea unei rotații corespunzătoare, alegerea unor culturi la care lucrările de înființare, întreținere și recoltare se suprapun, dînd virfuri de muncă ce nu pot fi acoperite cu forțele existente etc.

— Cum se asigură conducerea fermei ?

— Prin organul său colectiv de conducere: adunarea cooperativilor. Ea dezbate planul de producție al fermei, urmărind îndeplinirea lui, stabilește organizarea muncii, repartizează echipele culturilor și sarcinile de producție, analizează modul de îndeplinire a sarcinilor, alege șeful de fermă și ajutorul acest-

CONSULTAȚII

țuia, care vor fi confirmați de adunarea generală a cooperativei.

Conducerea nemijlocită a fermei revine șefului de fermă, care în activitatea de producție poate fi ajutat de un tehnician — ajutor șef de fermă — iar în activitatea economico-financiară, de către un economist. Atribuțiile sale sînt bine precizate. Șeful de fermă este acela care întocmește planul de producție — parte integrantă a planului de producție al cooperativei — urmărind îmbunătățirea continuă a profilului fermei, întocmește programul de măsuri tehnice, precum și planul de cheltuieli directe de producție și de valorificare a produselor, organizează munca, încadrează ferma cu personalul strict necesar (economist, magazioner) desfășurării normale a activității; se ocupă de retribuirea diferențiată a cooperativilor, în funcție de cantitatea și calitatea muncii lor și de rezultatele obținute etc. După cum se vede, șeful de fermă are întreaga competență

în ceea ce privește inițierea acțiunilor și măsurilor necesare pentru realizarea indicatorilor de plan repartizați.

— Cum este organizată munca în cadrul fermei ?

— În fermele legumicole specializate, munca se organizează pe echipe și, în cadrul lor, pe grupe de familii, reunite, după afinitate, rudenie, vecinătate etc. Echipa are un caracter permanent, iar mărimea ei este, în general, de 20 de membri. Acolo unde terenul sau casele sînt mai dispersate numărul membrilor unei echipe poate fi redus pînă la minimum 10. Pentru ca forța de muncă să fie cât mai bine utilizată, „încărcarea” echipelor cu lucrări trebuie să fie cât mai egală. Această cerință se realizează printr-o judicioasă repartizare a culturilor, coordonată, la nivelul fiecărei echipe, cu graficul de forță de muncă. În acest scop se va ține seama ca numărul de culturi afectate unei echipe să nu fie prea mare, urmărindu-se, deci, specializarea acesteia. Una sau mai multe echipe pot fi specializate pentru producerea de răsaduri și culturi în solarii. În același timp, în fiecare echipă, unii membri pot fi specializați în întreținerea și exploatarea sistemului de irigație; în acest fel, fiecare echipă va folosi mai bine amenajările pentru irigație, ce îi revin.

— Ce raporturi se stabilesc între fermă și cooperativă ?

— Ferma legumicolă face parte integrantă din cooperativa agricolă de producție, care îi asigură mijloacele tehnice, materiale și financiare, precum și forța de muncă necesară realizării sarcinilor înscrise în planul propriu de producție și financiar, defalcăt din planul cooperativei.

Ferma legumicolă nu dispune de mijloace financiare proprii și nu întreține relații de decontare cu furnizorii și beneficiarii. Sectorul financiar al cooperativei este acela care are sarcina asigurării mijloacelor bănești necesare procurării la timp a materialelor de producție. Obiectivele de investiții necesare fermei se finanțează și se execută de cooperativă, prin sectoarele sale de deservire. Pentru mecanizarea lucrărilor, principalele mijloace se asigură tot de conducerea cooperativei, prin secția de mecanizare, ferma dispunînd, totodată, și de mijloace mecanice proprii. Reparațiile curente se fac în fermă, iar cele capitale — ale mijloacelor mecanice și construcțiilor — de către sectoarele organizate în acest scop în cooperativă. Aprovizionarea cu materiale se face de conducerea cooperativei — prin sectorul de aprovizionare, valorificări și transporturi. Valorificarea produselor se realizează fie prin acest sector, fie direct, de fermă, în cadrul prevederilor contractuale. Pentru serviciile prestate, ferma suportă contravaloarea cheltuielilor ocazionate de transportul și desfacerea producției-marfă precum și pe cele legate de aprovizionarea cu materii și materiale.

Repartizarea membrilor cooperativilor, care lucrează permanent în cadrul fermei, se face, de asemenea, de consiliul de conducere al cooperativei. Tot acesta repartizează, temporar, în virfurile de muncă, în completare, un număr de cooperativii din alte formații de muncă.

Șeful de fermă răspunde în fața consiliului de conducere a cooperativei de realizarea integrală a sarcinilor stabilite prin plan. Din punct de vedere tehnic el este subordonat inginerului șef al cooperativei. În general, întreaga activitate de producție și economică din cadrul fermei legumicole se desfășoară în strînsă legătură și colaborare cu conducerea cooperativei agricole și cu celelalte ferme și sectoare organizate în cadrul acesteia.

Ing. S. MARCARIAN

NOUȚĂȚI

CU AJUTORUL RADIOGENETICII

Deși tinăra, radiogenetica devine tot mai mult mijlocul principal de obținere a mutațiilor în ameliorarea plantelor. Iradierea cu raze beta, gama, razele X, neutronii termici și rapizi au determinat numeroase mutante la cereale, arbori fructiferi, legume, vița de vie și flori. Îmbunătățirea utilității de iradiere și lărgirea gamei de surse radiomutagene preocupă acum pe cercetătorii din întreaga lume. În U.R.S.S., de exemplu, iradierea cartofilor cu raze Roentgen a determinat mutante care dau producții mai mari cu 21%. Experiențele au fost confirmate și în alte țări, ca Austria, Franța, S.U.A., Anglia.

Rezultate interesante au fost obținute și în România, unde s-au întreprins cercetări atât în laboratoarele Academiei cât și în institutele specializate ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Iradierea cartofilor cu raze gama dintr-o sursă de cobalt a determinat mutante mai bogate în vitamina C și în amidon, mai rezistente la mană, mai precoce și productive. Modificările morfologice pregnante obținute prin iradiere la tuberculii, lăstarii aeri și frunze stau la baza unor noi cercetări la care sînt antrenate și institutele de învățămînt superior din România.

APLICAREA INDELUNGATA A ÎNGRĂȘAMINTELOR

La I.A.S. Tg. Frumos, ferma Războieni, s-au întreprins cercetări pentru determinarea efectului aplicării îndelungate a îngrășămintelor asupra producției de griu. În variantele puternic îngrășate cu azot, acest element a fost absorbit de plantă, dar nu a fost metabolizat, iar producția a fost limitată. S-a stabilit o legătură cu efecte negative, distinct semnificative, între dozele crescînde de azot și producțiile obținute care indică efectul negativ al cantităților mari de azot asupra producției de boabe, mai ales în cazul cînd rezerva de apă în sol este mică. De asemenea, îngrășarea cu cantități mari de azot favorizează crearea unui țesut al frunzei cu membrane subțiri, care determină sensibilizarea plantelor la secetă și la atacul paraziților vegetali. Dozele mari de azot influențează negativ masa a 1000 boabe și numărul de boabe în spic.

PREMERGĂTOARE PENTRU GRIUL CULTIVAT PE SOLURILE ACIDE

Pe un sol bun, puternic acid, din nord-vestul Transilvaniei s-au studiat, timp de trei ani, tehnologii comparative de cultivare a griului de toamnă. Sporul de producție cel mai mare și mai economic s-a obținut prin cultivarea griului într-o rotație de doi ani, după mazare și porumb pentru boabe, pe teren arat la 20 cm, fertilizat cu $N_{40}P_{10}+10$ tone/ha zănoii de grajd. Sporul de producție obținut după porumb este de 590 kg/ha de griu. Față de varianta griu după griu, pe teren nefertilizat, producția de griu după porumb pe teren fertilizat a fost superioară cu 1820 kg la hectar. S-a demonstrat că porumbul, care ocupă suprafețe mari în țara noastră este o bună premergătoare pentru griul cultivat pe soluri cu aciditate mare.

PLANTAREA CARTOFULUI ÎN CULTURA IRIGATA

Specialiștii Stațiunii experimentale Brăila au întreprins cercetări pentru stabilirea momentului optim de plantare a cartofilor cultivați în condiții de irigare. Experiența s-a desfășurat pe un sol cernoziom deschis, carbonatic, format pe loes, cu textură lutoasă, mediu aprovizionat cu elemente nutritive și avînd însușiri hidrofizice favorabile.

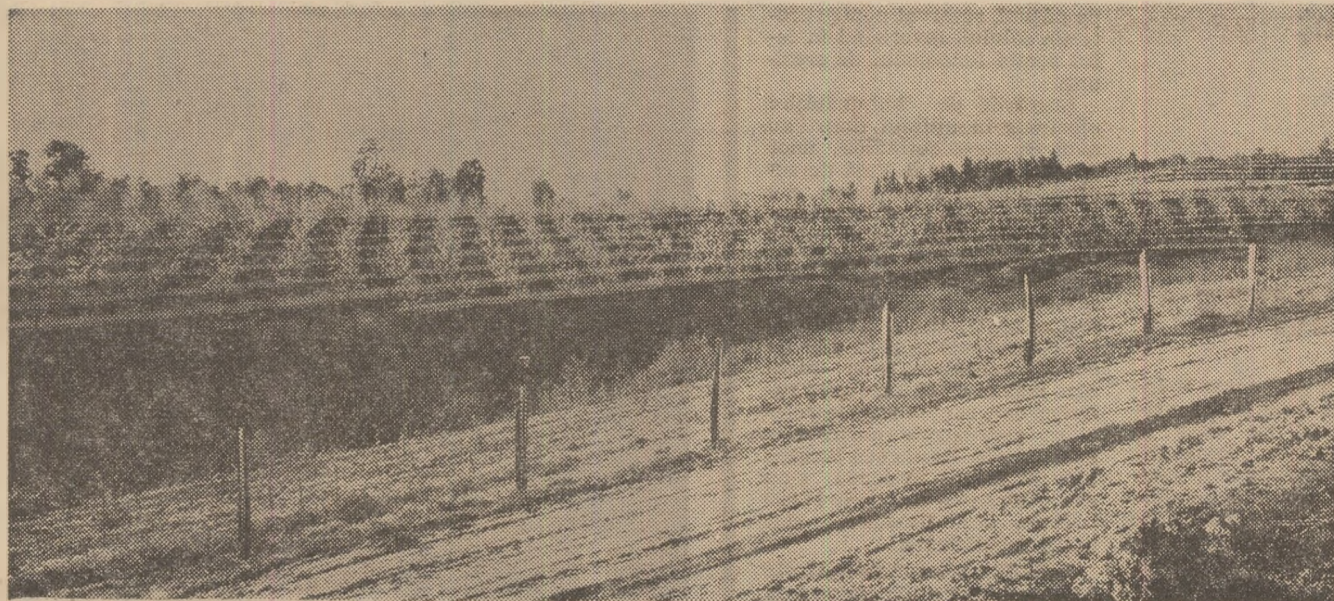
Rezultatele obținute după mai mulți ani de experiență au dovedit că întîrzierea plantatului cu numai 15 zile a dus la diminuarea recoltei cu 13%, adică cu 3700 kg/ha. Cele mai mari recolte s-au obținut pe loturile unde plantatul s-a făcut imediat cînd s-a putut intra în cîmp. În asemenea condiții, maximum de creștere a tuberculilor este atins încă înainte de terminarea creșterii vrăjilor.

Cel mai sensibil la întîrzierea plantării este soiul Bintje, care, comparativ cu celelalte soluri, valorifică mai bine avantajele plantării timpurii. Se dovedesc astfel valabile și în zona de stepă recomandările făcute de I.C.C.S. Brașov privind oportunitatea plantării cât mai timpurii a cartofului.

Aspect din serele I.A.S. Ploiești, acolo unde nu există anotimpuri

Foto : AGERPRES

Simetria noilor plantații de la Bilcești, județul Argeș

Foto : AGERPRES

Putem asigura și în acest an PRODUȚII MARI DE FRUCTE

Prof emerit dr. doc. N. CONSTANTINESCU

membru de onoare al Academiei de științe agricole și silvice

Este știut că, spre deosebire de plantele de cultură anuale, la care recoltele depind, în principal, de lucrările efectuate în ciclul respectiv, la pomi rodirea este condiționată, mai ales, de agrotehnica aplicată în anul premergător și chiar cu 2—3 ani înainte. Explicația constă în faptul că transformarea mugurilor vegetativi în floriferi, adică diferențierea, are loc cu un an înaintea rodirii.

Această diferențiere și formarea, în continuare, a mugurilor florali constituie condiții „sine qua non” pentru obținerea de recolte în fiecare an și pentru calitatea lor. Dacă diferențierea nu s-a produs, orice am face ulterior, urmează un an fără rod. În același timp, se știe că supraîncărcarea pomilor cu rod, într-un an dat, are un dublu efect: pe de o parte fructele rămân mici și sint de calitate inferioară, pe de altă parte fenomenul inhibează diferențierea și provoacă nerodirea în anul următor. Cu toate acestea, atunci când se constată asemenea situații puțină sunt aceia care aplică lucrările necesare. Ba, mai mult, majoritatea se bucură și admiră pomii împovărați peste măsură cu rod, în loc să-i deplângă. Așa s-au întâmplat lucrurile în anul trecut. În cele mai multe livezi din țara noastră, merii, perii și alte specii de pomi au fost supraîncărcați cu fructe, de multe ori mărunte, insuficient de dulci, atacate de boli și insecte. Drept consecință, majoritatea merilor și perilor, ca și o bună parte din pruni, n-au diferențiat muguri florali, deci nu vor rodi. Iată de ce, perioada diferențierii mugurilor florali trebuie să constituie un moment de atenție sporită, chiar de alarmă, pentru orice pomicultor, care urmărește obținerea de rod anul acesta.

Începutul proceselor de transformare a mugurilor vegetativi în muguri floriferi are loc, în țara noastră, în prima jumătate a lunii iulie — la cireș, vișin și la unele soiuri de măr și păr, în cea de a doua — la prun, piersic și alte soiuri de măr, și păr, spre sfârșitul lunii iulie și începutul lunii august — la cais, mai târziu la nuc și căpșun. Oarecari decalaje în timp se produc în funcție de latitudine, altitudine și de mersul temperaturii. Este adevărat, procesele incipiente ale diferențierii nu sint vizibile cu ochiul liber și pentru determinarea lor este nevoie de folosirea metodelor microscopice. Există însă posibilitatea ca specialiștii să se adreseze cercetătorilor, laboratoarelor, pentru a cunoaște situația și a lua măsuri în consecință, în timp util, ceea ce, din păcate, nu se întâmplă.

După 3—4 săptămâni, în mugurii mai înaintați, modificările anatomice pot fi văzute chiar cu lupa și la nevoie încă pot fi luate măsuri de asigurare, cel puțin parțială, a recoltei. Dar ciți ingineri horticoli urmăresc diferențierea în toate fazele ei? Așadar, fenomenele se cunosc, dar în practică se aplică încă foarte puține din cunoștințele teoretice.

Cunoscând deci situația în care se găsesc livezile noastre ce avem de făcut ca să salvăm — ce se poate salva — din recolta de fructe posibilă în 1970?

În primul rând este necesară o evaluare a recoltei în fiecare livadă, stabilindu-se dacă pomii poartă sau nu muguri florali, în ce proporție și de ce calitate. Acești muguri se disting acum ușor cu ochiul liber la cais, prun, piersic, păr, chiar și la cireș și vișin pe ramurile buchet. La măr și pe ramurile lungi de cireș și vișin ei se observă mai greu cu ochiul liber, dar pot fi puși în evidență cu ajutorul lupei, pe secțiuni făcute cu briceagul sau pe muguri lișecați (scalpați) cu acul spatular. Sub învelișul de solzi se disting bine anterele și pistilul, în faza de iernare.

Pentru moment nu ne preocupăm de merii, perii și prunii care n-au diferențiat de loc muguri florali. Ei se găsesc mai ales în livezile cu pomi de talie mare, aflați în perioada de plină rodire sau la începutul declinului, și care au rodit anul acesta peste măsură de îmbelșugat. Este necesar, însă, să ne ocupăm în mod deosebit de pomii care au diferențiat parțial, dar la care mugurii florali sint debili sau foarte debili, așa încât există pericolul ca ei să avorteze primăvara în timpul înfloritului. Acești muguri se pot încă întări, cu toată încetineala sau stagnarea provizorie a proceselor biochimice și fiziologice în plantă pe timpul repausului relativ. Se știe, doar, că acum are loc o lentă absorbție de substanțe nutritive, asociată cu sinteza primară la nivelul rădăcinilor, absorbție care în iernile blinde nu se întrerupe iar odată cu apropierea primăverii se intensifică din ce în ce. Executarea în bune condiții tehnice a arăturilor, aplicarea îngrășămintelor de bază, inclusiv a unei treimi din cele cu azot, și asigurarea umidității în sol la nivel optim au ca efect creșterea conținutului în azot a țesuturilor pomilor și fortificarea mugurilor, aceștia devenind mai rezistenți la iernare și mai puțin expuși avortării în timpul înfloritului. Acolo unde aceste lucrări nu s-au efectuat în toamnă, ele se pot executa în „ferestrele” de iarnă sau primăvara foarte devreme. Este su-

ficient chiar un procent de 5—10 la sută (cu atât mai bine unul de 15—20 la sută) muguri diferențiați, din totalul mugurilor pe pom, pentru ca aceștia, salvați de ger, de înghețuri și de avortare, să asigure o recoltă normală.

Avind în vedere că anul trecut, după o perioadă ploioasă, a urmat o toamnă secetoasă și, pe de altă parte, că solul din livezi trebuie umectat până la o adâncime de 1,5—1,80 m, se impun lucrări de reținere a apelor din ploii și zăpezi, prin diguri potcoavă, canale de coastă orizontale, brazde transversale față de linia de pantă ș.a. Asemenea măsuri pot favoriza fecundarea și legarea fructelor, chiar pe mugurii debili. În regiunile cu exces de umezeală se impun lucrări de drenaj, de evacuare a apelor care băltesc.

Tăierile de fructificare, care se vor aplica pomilor cu muguri florali puțini sau debili (sau cu ambele neajunsuri) — trebuie diferențiate: dacă aprecierea în procentaje arată că mugurii florali sint puțini (5—20 la sută) și mai ales dacă sint și debili, trebuie urmărit ca ei să rămână toți în viață. Când procentul de diferențiere este normal (25—40 la sută) sau foarte mare (peste 40—50 la sută din total), dar mugurii florali sint toți debili, reducerea poate fi de 50—65 la sută din existent. Mugurii rămași vor fi mai bine aprovizionați cu apă și săruri nutritive. Bineînțeles, vor fi îndepărtate ramurile fructifere cele mai slabe, așezate de obicei înspre baza șarpanțor.

Cazul cel mai fericit în constituie pomii care au rodit anul acesta la nivel optim și au diferențiat muguri florali, tot în optim. Sint pomii aflați în echilibru fiziologic, care la periferia coroanei prezintă creșteri vegetative de cel puțin 30—40 cm lungime și un procentaj de muguri floriferi sub 40 la sută, în majoritatea lor puternici, bine dezvoltati. Situații de acest fel întâlnim în plantațiile de pomi pitici, cultivați sub formă de palmetă sau fus-tufă, ca și în plantațiile bine îngrijite cu pomi de talie mare. Și acestora li se vor asigura condiții optime de nutriție și umezeală în sol, iar tăierile de fructificare se vor reduce la puține rădări ale ramurilor roditoare, atât ale celor fructifere, cit și ale celor în devenire, îndreptându-se cele mai slabe.

Pomilor care au diferențiat în exces — din păcate ei sint puțini la număr (este vorba mai ales de măr și păr, mai puțin de prun) li se vor aplica tăieri de rărire a rodului, mai severe în ceea ce privește procentul mugurilor îndepărtați față de totalul mugurilor diferențiați. Dar, față de totalul

de muguri pe pom (vegetativi + floriferi) se va lăsa o încărcătură ceva mai mare de muguri floriferi în comparație cu pomii care au avut inițial o încărcătură normală. Se va proceda astfel în acele livezi care au rodit anul acesta puțin, foarte puțin sau n-au rodit de loc.

În cazul pomilor care au rodit foarte abundent și din această cauză n-au diferențiat muguri florali, tăierile se vor executa tot diferențiat: — pomilor în plină vigoare (perioada de virstă a II-a — începutul celei de a IV-a) care amenință să diferențieze în 1970 muguri florali în exces (ceea ce ar determina în 1971 din nou o supraîncărcare cu rod), le vom aplica tăieri de scurtare în lemnul de un an și de rărire a ramurilor roditoare. La primăvară vom urmări prelungirea creșterii vegetative, prin îngrășămintele cu azot și udări, până în preajma diferențierii mugurilor florali.

— pomii aflați la începutul declinului de la sfârșitul perioadei a IV-a și, inclusiv, perioada a VI-a care nu prezintă creșteri la periferia coroanei și s-au epuizat puternic (se expun deci nerodirii doi ani consecutivi), trebuie ajutați să-și refacă potențialul de rodire. Ca atare, pe lângă lucrarea solului, îngrășămintele și udări, se vor aplica și tăieri moderate de întinerire prin operații de rărire și reducere în lemn de 2—3 ani.

La piersic și la cais se întâmplă rar cazuri de nediferențiere, iar anul trecut condițiile au fost favorabile. Se pune numai problema iernării lor. Mugurii florali de piersic și, mai ales, de cais sint în pericol mare în a doua jumătate a iernii, când repausul biologic (adînc) fiind încheiat, ei se trezesc la viață în zilele călduroase și pier la revenirea unor geruri chiar de —12 până la —15°. Mijloacele de luptă sint răirerea, de pe acum, a ramurilor roditoare păstrind — la cais, cu precădere, pe cele anticipate de vară, iar la piersic — ramurile mixte, mijlocii. Urmează apoi stringerea zăpezii în jurul trunchiurilor, stropiri cu apă în timpul înghețurilor tirzii și, mai ales, folosirea sobițelor de încălzire.

La vișin, în primăvara 1969 a avut loc o avortare masivă a florilor mai în toate regiunile. Recolta a fost compromisă, iar faptul în sine a constituit un nou prilej de a ne convinge că trebuie să pășim la cercetări asupra proceselor intime, care se petrec în plantă.

La cireș situația a fost mai favorabilă, dar nu în toate regiunile și centrele. În orice caz, ambele specii se prezintă acum cu muguri florali diferențiați în abundență. La cireș, se pune problema îngrijirii pomilor peste iarnă, deși nu atât de acut ca la cais și piersic; la vișin, care are mugurii mai rezistenți, e necesar ca, înainte de pornirea vegetației, să se reducă încărcătura de muguri floriferi și să se asigure astfel o nutriție mai bună, iar în timpul înfloritului să se asigure polenizarea în timp scurt (chiar în ferestrele cu soare pe vreme ploioasă) aducînd stupii cu albine în livadă. De altfel, această măsură se recomandă pentru toate celelalte specii, îndeosebi pentru prun, a cărui înflorire coincide, mai frecvent, cu ploile reci.

Ca și la măr, păr și prun, la cais, piersic, cireș și vișin se vor aplica și toate celelalte verigi agrotehnice la momentele optime și în cele mai bune condiții.

Se cuvine accentuată necesitatea combaterii mai hotărîte a efectelor gerurilor și înghețurilor tirzii de primăvară, cu mijloacele moderne, care se introduc încă foarte timid în țara noastră. Avem petrol și reziduuri de petrol, avem rebuturi de cauciuc și reziduuri din producția agricolă sau ale industriei lemnului, iar sobițele de ardere se pot improviza sau fabrica local. După ce așteptăm 4—6 și chiar mai mulți ani ca pomii să rodească și după ce muncim și cheltuim un an întreg ca ei să-și formeze mugurii florali, să nu îngăduim ca aceștia să fie pierduți din cauza unui ger sau a unui îngheț tirziu.

Dezvoltarea intensivă și multilaterală a pomiculturii nu se împacă nicidecum cu tradiția neglijării livezilor de pomi, începînd de la culesul fructelor și pînă la înflorit, ba poate și după acesta. Ea necesită preocupare neîntreruptă și lucrări eșalonate în tot timpul anului.

Pe pajiștile din județul Neamț

IARBA VA CREȘTE CÎND DE LA VORBE SE VA TRECE LA FAPTE

Condițiile naturale și economice din județul Neamț oferă mari posibilități pentru dezvoltarea intensivă a producției zootehnice. Existența a peste 87 000 de hectare de pajiști naturale, care ocupă 32 la sută din suprafața agricolă, a lături de alte suprafețe destinate cultivării plantelor de nutreț, reprezintă o sursă importantă pentru asigurarea unei baze furajere corespunzătoare, cantitativ și calitativ.

Din suprafața totală a pajiștilor naturale existente în județul Neamț, mai mult de 60 la sută este folosită în prezent ca pășune. O mare parte din pajiști, respectiv peste 52 la sută se află în zona de munte, cu un regim de precipitații favorabile obținerii unor producții sporite de masă verde la hectar.

Din păcate însă, acest important potențial furajer nu este în suficientă măsură valorificat. Deși suprafața pajiștilor întrece de patru ori pe cea ocupată cu plante de nutreț, ea nu asigură în condițiile actuale decât 26 la sută din producția totală de furaje.

Sistemul defectuos de gospodărire a patrimoniului pastoral și mentalitatea că „iarba crește oricum“ a făcut ca ani de-a rândul, în multe unități agricole, balanța furajeră să fie deficitară la masă verde și finuri. În timp ce la cereale și, îndeosebi, la grâu și porumb, la sfecla de zahăr, cartofi și alte culturi, producția medie a crescut, pe pajiștile naturale aceasta s-a menținut la un nivel destul de scăzut — circa 3 500 kg de masă verde, sau 1 000 kg de fin la hectar.

Declanșarea nestăvilă a procesului de eroziune a dus la degradarea puternică a unei suprafețe de circa 370 hectare,

care acum nu mai poate fi folosită rațional decât prin împădurire. În zona de deal și munte, vegetația lemnoasă dăunătoare, compusă din enuperi, jnepeni, diferite mărăcișuri, a invadat peste 3 000 de hectare; din suprafața totală de pajiști existentă în evidența funciară a județului peste 6 000 de hectare sînt acum scoase complet din circuitul productiv. Pe de altă parte, unele pajiști, situate pe terenuri plane, cu o fertilitate mai ridicată a solului, au fost „trece“ la arabil și cultivate cu cereale. Așa este cazul cooperativelor agricole din Dochia, Ștefan cel Mare, Poenari, Dulcești, Mărgineni și altele.

Lipsa de preocupare din partea comitetelor executive ale consiliilor populare comunale, a conducerilor cooperativelor agricole pentru buna păstrare și folosire rațională a patrimoniului pastoral a făcut ca, în multe unități, suprafețe însemnate de pășune să fie degradate, ca urmare a utilizării terenului în alte scopuri, ca depozite de material lemnos, rampe, de încărcare, construcții forestiere, balastiere și altele. Asemenea situații se întîlnesc la Tazlău, Crăcăoani, Dămuc, Horia, Ceahlău, Trifești și Poiana Teului. De menționat, de asemenea, că datorită necunoașterii situației reale a pășunilor comunale, de către organele consiliilor populare, o suprafață de peste 500 de hectare a fost înstrăinată, ieșind din folosința cooperativelor agricole. Asemenea cazuri s-au constatat la Bicaz-Chei, Dămuc, Bicazu Ardelean și altele. Lipsa de control din partea organelor comunale și a celor silvice a permis ca unii cetățeni să taie arboretul de

pe pășuni, rezervat pentru protecția solului, favorizînd în felul acesta fenomenul de eroziune.

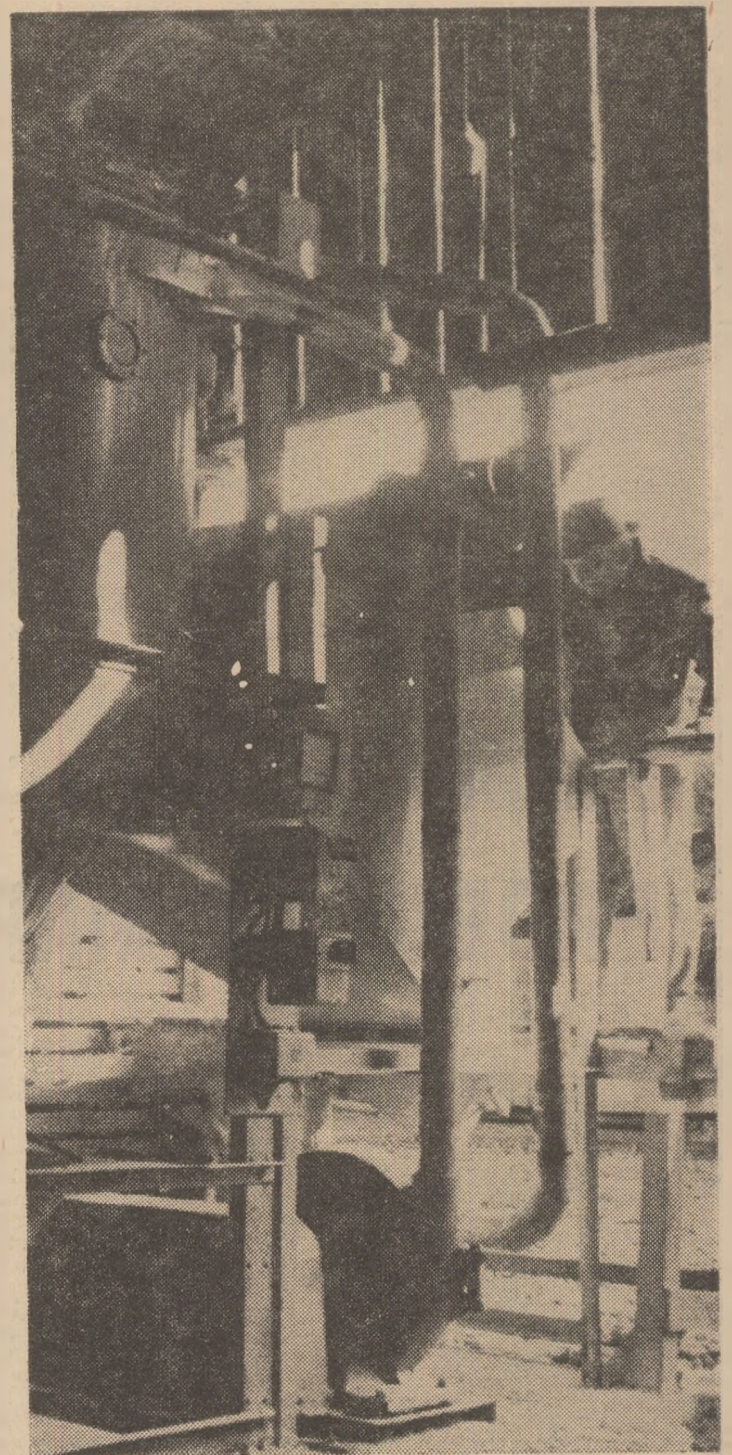
Lucrările de îmbunătățire efectuate în ultimul timp au avut ca efect obținerea unor sporuri de recoltă. Față de suprafața mare a pajiștilor din județul Neamț, porțiunile ameliorate sînt însă mult prea mici. În afară de aceasta, lucrările efectuate pînă în prezent, în cea mai mare parte pe seama contribuției crescătorilor de animale și prin diferite acțiuni voluntare, s-au rezumat mai mult la curățirea tufărișurilor, combaterea buruienilor, distrugerea mușuroaielor și altele. Asemenea lucrări, care în ultima perioadă s-au executat anual pe circa 17 000 hectare, deși necesare, sînt totuși insuficiente.

Iată de ce organele agricole județene, care acum cîteva luni au analizat situația pășunilor din județ, au trebuit să stabilească o serie de măsuri concrete, menite să contribuie la îmbunătățirea activității în acest sector. De pildă, s-a prevăzut ca în 2—3 ani să se termine cartarea solului; să se facă noi investiții pentru administrarea de îngrășăminte; să se stabilească de urgență încărcătura de animale, ordinea și perioada de folosire a fiecărei parcele, în funcție de starea de vegetație și specia de animale. Și, în sfîrșit, pînă în anul 1975, să se amelioreze 7 000 hectare pășune, să se reînsemînteze și supra-însemînteze 4 000 de hectare, să se administreze îngrășăminte chimice pe 57 000 de hectare și îngrășăminte organice (tîlfire) pe 7 000 de hectare.

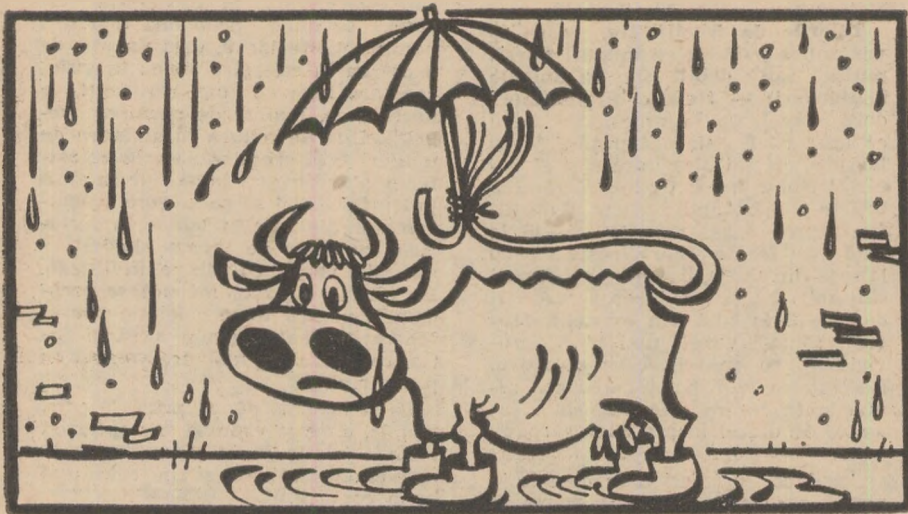
Deși de la luarea hotărîrii amintite a trecut destul de mult timp, practic, în această direcție, nu s-a întreprins nici o măsură cu toate că au existat condiții pentru unele lucrări, cum ar fi curățirea pajiștilor de resturile vegetale, scoaterea cioturilor, defrișarea vegetației lemnoase.

Pentru a preveni surprizele neplăcute din alți ani este necesar, credem, ca încă de pe acum să se treacă la aplicarea în practică cel puțin a unora din măsurilor preconizate.

I. SAFIR

Prin amenajări puțin costisitoare, cooperativa agricolă din Gîrbovi, județul Ilfov, a realizat o stație de preamestecuri de furaje, realizînd un salt important pe linia extinderii metodelor raționale de hrănire a animalelor.

PRIN CÎTEVA COOPERATIVE AGRICOLE DIN JUDEȚUL COVASNA

De ce „a înghețat robinetul“ laptelui?

În ultima vreme, în numeroase cooperative agricole din județul Covasna, printre care se numără și cele din Sînzieni, Ozun, Catalina ș. a., îndeosebi acolo unde hrănirea animalelor s-a efectuat rațional, științific, potrivit indicațiilor primite din partea cadrelor tehnice, producția de lapte marchează o creștere continuă. La C.A.P. Sînzieni, bunăoară, inginerul Iosif Molnar urmărește personal modul de administrare a hranei, dacă furajele din componența rațiilor sînt cîntărite conform tabelelor afișate în fiecare grajd. „Creșterea vacilor pentru lapte — ne spunea inginerul — sporirea continuă a producției, nu pot fi concepute fără o urmărire atentă și un control permanent din partea specialiștilor“.

Pentru perioada de stabulație în mai toate cooperativele, furajele au fost conservate și depozitate în bune condiții, adăposturile s-au reparat și dezinfectat

la timp. Așa este cazul în cooperativele din Brateș, Arcus, Cernat, Tamașfalău, Sînzieni, care au predat statului cantități suplimentare de lapte.

Nu peste tot însă rezultatele sînt pe măsura posibilităților. Cooperativa agricolă din Baraolt, de pildă, a rămas datoare statului cu peste 1 500 hl. de lapte. Această datorie își are rădăcina, mai ales, în furajarea necorespunzătoare, în grajdurile prost întreținute, care adăpostesc un număr mai mare de animale decât ar fi normal. Rațiile se alcătuiesc aici după bunul plac al îngrijitorilor, în funcție de cantitățile de fibroase sau grosiere aflate la îndemîna acestora și nu conform indicațiilor specialiștilor, tabelelor afișate în grajduri. Iată, de pildă, care era „rația“ vacilor cînd am vizitat unitatea: 3 kg de grosiere, 4 kg de fin și 8 kg de siloz, în loc de 4 kg de paie, 5 kg de fibroase și 12 kg de siloz, cit prevedea rețetarul. Des-

pre concentrate nici vorba, porumbul lipsind de mai multă vreme, iar orzul și ovăzul fiind atît de prețioase, încît nu pot vedea ieslea vacilor. Se mai observă, totodată, și risipă de furaje, cauzată de superficialitatea cu care le mînuiesc îngrijitorii. Între șire și grajduri „s-au construit“ drumuri cu trifoliene și paie. Pe de altă parte, finurile transportate alături de adăposturi în loc să fie introduse în camerele de furajare, sînt înjumătățite de vînt și de zăpadă.

Cooperativa agricolă din Haghig, care a rămas datoare statului cu 358 hl de lapte, dispune de utilaje corespunzătoare, spații pentru preparatul și amestecatul hranei. Dar după straturile de rugină de pe tocători și morile cu ciocănele, ca și de pe cîntar, se observă ușor că acestea nu au fost de mult întrebuințate. Camerele de furajare, pentru care s-au cheltuit însemnate sume de bani, nu sînt folosite în scopul pentru

care au fost construite. Într-o discuție avută cu inginerul zootehnist, acesta remarcă că animalele nu sînt valorificate la potențialul real. Dar de ce? Nu el este răspunzător, alături de consiliul de conducere, pentru neglijențele de-a dreptul îngrijorătoare?

La fel se prezintă situația și în cooperativele agricole din Brăduți, Zagon și Zăbala. În ultima unitate, neglijențele din activitatea celor care lucrează în sectorul zootehnic se întîlnesc la tot pasul. În mai fiecare adăpost pereții din interior sînt netencuiți, standurile deteriorate, geamurile sparte, apa pătrunde prin acoperiș.

Și la cooperativa agricolă din Alta Mare planul la lapte s-a realizat în proporție de numai 80 la sută, datorită față de contract depășind 500 hl. Aici grosierul se distribuie, în hrana vacilor, în stare naturală. De tocare, saramurare, melasare sau fermentare, nici vorba.

Lipsa și instabilitatea îngrijitorilor calificați au determinat obținerea unor cantități mici de lapte și în cooperativa din Brăduți. Loturile de animale „părăsite“ au fost luate astfel în grijă de cîțiva oameni noi, fără experiență. E de la sine înțeles că toate neregulile și practicile neavenite, cu grave implicații în economia unității, puteau fi cunoscute, în cazul în care cadrele de conducere manifestau răspundere în muncă. Nu mai puțin adevărat este însă că reținerea cooperativelor de a lucra în zootehnie, fluctuația mare de îngrijitori, sînt determinate și de perpetuarea lipsei de furaje, de condițiile necorespunzătoare din adăposturi. Toate acestea au influențat negativ an de an, atît producția animalelor, cît și posibilitățile de cîștig ale îngrijitorilor. Asemenea deficiențe au făcut ca în județul Covasna „robinetul“ laptelui să „înghețe“ înainte de vreme. Este de datorie organelor agricole județene să poposească mai mult pe teren, spre a lua măsuri corespunzătoare de îndreptare, astfel încît toate cooperativele agricole să beneficieze de un ajutor operativ și competent.

AI. HANDREA

La Manasia a luat ființă

PRIMUL PUNCT DE ÎNSĂMÎNȚĂRI ARTIFICIALE LA SCROAFE

În practica înmulțirii animalelor, în-sămînțarea artificială la porcine capătă o răspîndire din ce în ce mai largă, evidențindu-se ca o metodă nouă de reproducție, o cucerire a zootehniei moderne.

Ținînd seama de avantajele majore ale practicării acestei metode — folosirea intensivă a vierilor de mare valoare zootehnică, reducerea cheltuielilor ocazionale de procurarea și întreținerea lor, obținerea unui procent ridicat de fecunditate și reducerea posibilităților de răspîndire a unor boli transmisibile prin monta naturală, cu sprijinul Stațiunii centrale de reproducție și combaterea sterilității la animale, am organizat în ultimul trimestru al anului trecut, la cooperativa agricolă Manasia, un punct de însămînțări artificiale la scroafe, primul de acest gen din țară.

Pentru punerea în funcțiune a punctului de însămînțări artificiale, am avut în vedere rezolvarea unor probleme legate de recoltarea, conservarea și transportul materialului seminal la distanță, instruirea unui cadru cu pregătire medie pentru funcția de operator însămînțător, amenajarea camerei laborator la punctul de însămînțări și dotarea ei cu instrumentarul, aparatura și mobilierul necesar, stabilirea tehnicii și programului de lucru al operatorului, introducerea unor evidențe corecte și complete, care să asigure urmărirea și dirijarea procesului de reproducție.

Recoltarea și conservarea materialului seminal s-a organizat la S.C.R.C.S.A., folosindu-se vierii din rasa Marele Alb. Ca metodă de recoltare s-a utilizat manechinul și un pahar colector cu pereți dubli. Pentru menținerea temperaturii constante, în paharul colector, între pereții acestuia, s-a introdus apă încălzită pînă la 38-40° C. La paharul colector s-a atașat o pilnie din sticlă prevăzută cu un filtru din tifon steril pentru reținerea fracțiunii gelatinoase. Conservarea materialului seminal s-a făcut în mediul de diluție experimentat de T. Ferdean și colab: glucoză, citrat de sodiu, complexon, bicarbonat de sodiu, gâlbenuș de ou și antibiotice. Raportul de diluție a oscilat în funcție de concentrația materialului seminal, între 1:2 și 1:4, pentru însămînțarea unei scroafe asigurîndu-se doze de 80-100 ml. Produsul seminal diluat a fost ambalat în recipiente de sticlă de 500 ml, cu dop rotat fixat cu ajutorul unui inel de cauciuc, introduse în lăzi izoterme de formă cilindrică, fără gheață.

Transportul s-a efectuat și se efectuează, în continuare cu autoutilitara subcentrului Urziceni, de patru ori pe săptămînă, în ziua recoltării, concomitent cu aprovizionarea punctelor de însămînțări artificiale la vaci. Fiecare transport de produs seminal de vier este însoțit de o fișă de expediție în care se înscrie: numărul matricol al vierului, data recoltării (ziua, ora), indicii calitativi ai materialului seminal (mobilitate și concentrație), produsul seminal fiind primit la punctul de însămînțare în 5-6 ore de la recoltare. La subcentrul

de reproducție și selecție Urziceni și P.I.A.S. Manasia materialul seminal diluat primit este supus examenului microscopic la 10-20 ore de la recoltare, urmărindu-se viabilitatea lui.

Pentru lucrările tehnice executate la primul punct de însămînțări la scroafe, am ales un tehnician capabil și conștiincios, cu o practică de 5 ani în sectorul de reproducție, care a fost școlarizat pe o perioadă de 30 de zile în probleme de reproducție la porcine și, în mod special, în tehnica însămînțării artificiale.

În incinta fermei de porcine din cadrul cooperativei agricole Manasia s-a amenajat un laborator, sediul propriu zis al punctului de însămînțări, în suprafață totală de 16 mp, racordat la rețeaua electrică și de alimentare cu apă.

Pe lângă mobilierul obișnuit în dotarea laboratorului intră un dulap mare de instrumentar, dulap mic de perete

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

și masă de lucru, ladă izotermă cilindrică pentru păstrarea produsului seminal, sterilizator electric, termostat, microscop monocular, seringi de tip japonez pentru însămînțarea artificială, rezerve de sticlă și catetere pentru seringi, lame, lamele și pipele pentru recoltarea probelor supuse controlului microscopic, menzuri metalice etc. Aparatura folosită la punctul de însămînțări artificiale la scroafe există în mare parte în dotarea centrelor de reproducție și selecție.

Seringa, de proveniență japoneză, este compusă din corpul propriu-zis și un cateter; corpul seringii, din metal cromat prevăzută cu piston și sticlă gradată, se poate demonta în vederea spălării și sterilizării și are o capacitate de absorbție de 100 cc. Cateterul este din cauciuc semirigid, lung de 40 cm, cilindric, cu diametrul de 10 mm și un lumen de 2 mm. La extremitatea anterioară a cateterului este montat un tub subțire din sticlă, care are rolul de a împiedeca micșorarea lumenului în timpul inoculării.

Activitatea punctului de însămînțări la scroafe se desfășoară după cum urmează:

a) Depistarea scroafelor în călduri de către tehnicianul operator, prin observarea atentă a animalelor introduse în grupa scroafelor ce trebuie montate. Pentru stabilirea cât mai corectă a momentului optim de însămînțare, în aceiași boxă se aduce vierul încercător, iar atunci cînd scroafa îl acceptă și manifestă pregnant reflexul de imobilitate, vierul este scos din boxă. Operatorul însămînțător își aduce, în boxă, lada izotermă cu produsul seminal și seringă pregătită pentru însămînțare.

b) Se procedează apoi la racordarea

cateterului la seringă, se absoarbe doza de material seminal din flaconul existent în lada izotermă, după care se abordează atent și în liniște scroafa în călduri, executîndu-se și un ușor masaj în regiunea lomboasă. După pătrunderea cateterului în gîtul uterin mișcările de înaintare încetează și, din acest moment, se trece la eliminarea conținutului seringii în jeturi scurte, succesive, pînă la inocularea întregii cantități în 5-7 minute. După însămînțare, scroafa este ușor masată în regiunea lomboasă și este lăsată, în continuare, în boxa de rezervă pînă la executarea celei de a doua inoculări, la interval de 20-24 de ore, cu material seminal provenit de la același vier.

Pentru conducerea corectă a procesului de reproducție s-a procedat la individualizarea și înscrierea efectivului de femelle destinate reproducției în registrul unic de evidența însămînțărilor artificiale. După folosirea integrală a dozelor de material seminal primite la un transport tehnicianul completează fișa de utilizare a lor. La sfîrșitul fiecărei luni, operatorul mai completează o informare, care cuprinde date în legătură cu realizarea principalilor indicatori de reproducție în fermă și calitatea procesului de reproducție, situație pe care o înaintează subcentrului de reproducție și selecție Urziceni.

Planul de activitate a punctului de însămînțări la scroafe Manasia a cuprins un efectiv de 100 de scroafe și scrofițe din care pînă la 1 octombrie 1969 s-a reușit să se însămînțeze un număr de 64.

Analiza activității procesului de reproducție, efectuată la sfîrșitul lunii octombrie, scoate în evidență că din totalul de 64 de scroafe însămînțate 43 au trecut la categoria gestante, din care 40 gestante la prima însămînțare și trei la a doua însămînțare; 21 de scroafe au rămas negestante. Din scroafele gestante, pînă la data analizei au fătat 33, realizîndu-se 263 de prođuși, din care 129 femelle și 134 masculi. De remarcat că de la 76,7 la sută din scroafe s-au obținut între 7 și 14 purcei la o fătare.

În concluzie, considerăm că însămînțarea artificială la scroafe se poate dezvolta, în continuare prin puncte de însămînțări organizate la nivelul fermelor de creștere și îngrășare a porcilor. Materialul seminal conservat se poate păstra și transporta în lăzi izoterme, care să asigure permanent o temperatură interioară de 15-20°C, astfel încît să poată fi folosit în ziua recoltării. Centru de recoltare și difuzare, organizat în zona unui grup de cooperative profilate pe creșterea porcilor, ar permite ca produsul seminal să fie transportat pe o distanță de 10-15 km, asigurîndu-se posibilitatea folosirii integrale a dozelor primite, în ziua recoltării.

Eficiența economică a unui asemenea centru de recoltare și difuzare ar fi mare, el putînd să asigure, cu un efectiv de 20 de vierii pepinieri, însămînțarea anuală a peste 5 000 de scroafe.

Pornind de la considerentul că însămînțarea artificială la această specie nu este o măsură provizorie și că importanța ei derivă din însăși acțiunea de sporire rapidă și ameliorarea efectivului de porcine, confecționarea pe plan intern a instrumentarului și aparaturii necesare se înscrie ca una din principalele probleme care urmează a fi rezolvate în viitorul apropiat.

Ing. Gheorghe LICIU
directorul Centrului
județean Ilfov de
reproducție și
selecție a animalelor

Păstrarea pentru prăsilă a întregului efectiv de vițele

Inițiativa revistei „Agricultura” — ne scrie medicul veterinar dr. Mihai MITEA de la cooperativa agricolă Cucerdea, județul Mureș — de a deschide o amplă dezbateră pe această temă, este deosebit de bine venită, mai ales acum cînd, potrivit indicațiilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii, în toată țara se desfășoară acțiunea de clasare a vițelelor. Prilejul pe care ni-l oferă revista aș vrea să-l fructific formulîndu-mi câteva opinii în legătură cu această problemă de importanță majoră pentru redresarea într-un timp cit mai scurt a situației în care se află specia de taurine.

În primul rînd, cred că lotul de vițele de prăsilă, neglijat pînă acum în majoritatea unităților, trebuie să stea în centrul atenției specialiștilor și îngrijitorilor. Pentru aceasta, ținerea la zi a evidențelor primare este mai mult decît o datorie. Aș vrea să semnalez faptul că aparatura de individualizare, crotaliile și trusele tatuaj sînt necorespunzătoare și insuficiente. Avem nevoie stringentă ca prin semne distincte să se certifice apartenența animalului în această grupă. Pe de altă parte, cred că loturilor de vițele trebuie să li se asigure cele mai bune condiții de întreținere și, în primul rînd, de cazare. Animalele la care ne referim trebuie supuse celui mai riguros control din partea specialiștilor pentru ca, într-adevăr, așa cum indică Ministerul Agriculturii și Silviculturii, drumul abatorului să nu-l ia decît animalele tarate ginecologic, cele de la care avem certitudinea fermă că nu mai putem obține un produs.

În cooperativa agricolă în care îmi desfășor activitatea am trecut operativ la clasarea întregului efectiv de vițele. Împreună cu medicul veterinar de circumscripție, dr. Mircea Cojocaru, am efectuat controlul ginecologic la toate animalele. În urma acestui control și a examinării individuale a vițelelor le-am repartizat, pe grupe, celor mai destoinici îngrijitori. Am revizuit și conținutul rațiilor urmărind ca, în funcție de disponibilul de furaje, să asigurăm acestor animale o alimentație echilibrată și uniformă pentru întreaga perioadă de stabulație. Reușita acțiunii pe care dorim să o desfășurăm, cred că mai este legată și de modul în care specialiștii reușesc să îndrume pe îngrijitori, să le imprime spiritul responsabilității prin exemplul lor personal, să se ocupe nemijlocit de îmbogățirea cunoștințelor lor profesionale.

Cooperativa noastră se va profila în acest an în direcția creșterii vacilor de lapte și a porcilor. Acest lucru ne-a determinat să ne ocupăm îndeaproape de asigurarea spațiilor de cazare și a furajelor necesare astfel încît perioada de stabulație să nu marcheze o stagnare pe graficul producției.

Avem convingerea — ne scrie în încheiere dr. Mihai Mitea — că paralel cu preocupările sporite ale specialiștilor pentru soarta producției, formele noi de cointeresare materială, preconizate cu ocazia recentei plenary a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, vor constitui o bază solidă pentru ridicarea ponderii zootehniei la nivelul pe care îl cere o agricultură avansată.

La cooperativa agricolă Modelu-Călărași, vacile dispun de condiții corespunzătoare de cazare

1970

AN
HOTĂRÎTORPENTRU REALIZAREA
OBIECTIVELOR CINCINALULUIRitm susținut pe șantierele de irigații,
chiar de la începutul anului!Convorbire cu ing. Niclae MANTZ, consilier ministerial
in Ministerul Agriculturii și Silviculturii

In anul acesta — așa cum s-a prevăzut în planul de stat al economiei naționale — se va pune un accent deosebit pe continuarea dezvoltării și modernizării bazei tehnico-materiale a agriculturii. Vor fi alocate de stat în acest important sector al economiei noastre fonduri pentru investiții în valoare de 8,1 miliarde de lei, orientate, cu precădere, spre mecanizare și lucrările de îmbunătățiri funciare.

In cadrul acestora din urmă, un loc de frunte îl ocupă irigațiile. Se vor amenaja, din fondurile statului, 185 000 hectare și 40 000 hectare în cooperativele agricole, din resurse locale, folosindu-se atât forțele proprii ale unităților, cât și creditele acordate pe termen lung.

— Sarcinile cuprinse în planul de stat pe 1970 — ne-a relatat interlocutorul — constituie și pentru unitățile departamentului, pentru toți specialiștii, obiective de primă importanță. Succint, așa putea arăta că în ceea ce privește irigațiile, se vor continua lucrările de amenajări pe marile șantiere Carasu, Gălățui — Călărăși, Pietroui — Ștefan cel Mare, Calafat — Băilești, Terasa Brăilei etc. Pe harta țării vor apărea noi șantiere de irigații menite să pună mai bine în valoare bogățiile pământului, să contribuie la obținerea de recolte mari și constante; este vorba de cele de la Mostiștea (în această zonă se preconizează crearea unui vast sistem de irigații), terasa Corabia (33 600 ha) și altele; sistemele respective vor fi date în folosință în cincinalul următor. La acestea se vor adăuga, desigur, suprafețele amenajate prin folosirea resurselor locale.

— Există restanțe din anul trecut în ceea ce privește amenajarea și darea în folosință?

— In 1969 am avut sarcina să predăm beneficiarilor o suprafață de 132 500 de hectare, din care 82 500 hectare de amenajări noi. După aprecierea mea, datorită îmbunătățirii înzestrării tehnice a unităților ce execută amenajări hidroameliorative, creșterii experienței, rezultatele amintite constituie un progres remarcabil față de anii anteriori. Este adevărat că pe suprafața de 30 000 de hectare nu s-au putut face probele generale cu apă, datorită întârzierii în livrarea unor utilaje tehnologice și asigurarea energiei electrice. În schimb, lucrările de construcții au fost terminate, urmînd ca probele cu apă să se efectueze în primăvara anului curent. Nu poate fi ascuns faptul că în unele perioade ale anului care s-a scurs pe șantiere s-a înregistrat un ritm inegal în executarea lucrărilor, mai ales a celor de construcții-montaj. Cauzele sînt multiple: lipsa unor materiale și utilaje, aprovizionarea neritimică de către unii furnizori, la care s-au adăugat deficiențele în organizarea muncii pe unele șantiere. Mă refer, în principal, la utilizarea incompletă, cu randament scăzut, a utilajelor, neasigurarea forței de lucru calificate, îndeosebi a mecanicilor pentru acoperirea schimbului al II-lea, insuficiența atenției a constructorilor pentru aprovizionarea cu unele materiale pe plan local și altele.

Un fapt este sigur. Unitățile departamentului nostru, în noua formă de organizare, au posibilitatea să-și îmbunătățească activitatea, urmărind să imprime un ritm mai susținut lucrărilor pornind chiar de acum, de la începutul noului an.

— Va putea fi îndeplinit acest dezerat?

— Potrivit planului de măsuri stabilit pe departament, în această perioadă au loc acțiuni menite să creeze un front cât mai larg de lucru. Documentațiile tehnice au fost asigurate aproape în totalitate. Trăgînd învățăminte din experiența anilor trecuți am căutat să perfecționăm organizarea muncii pe șantiere, astfel încît lucrările de exe-

cuție propriu-zise să se poată încadra mai bine în termenele și graficele stabilite.

Pe trimestrul I al anului în curs ne-am propus să realizăm lucrări de construcții-montaj care reprezintă 20 la sută din planul anual de producție; un volum destul de mare, dacă ținem seama de condițiile naturale. Lucrările vor fi concentrate îndeosebi pe marile șantiere. Pentru menținerea ritmului amintit o deosebită importanță o are aplicarea unui complex de măsuri: asigurarea unor stocuri corespunzătoare de materiale care să permită continuarea, pe timpul iernii, a lucrărilor la stațiile de pompare, instalațiile hidromecanice și electrice etc. O măsură care nu trebuie scăpată din vedere este revizuirea și repararea, în bune condiții, a utilajelor terasiere. Tot acum este necesar ca în poligoanele de pe șantiere, prevăzute cu spații închise pentru activitatea pe timp friguros, să se intensifice producerea prefabricatelor din beton armat, precum și a confecțiilor metalice. Și, bineînțeles, conducerile șantierei nu trebuie să scape din vedere asigurarea unor condiții corespunzătoare de muncă și de trai tuturor lucrătorilor și specialiștilor. Pot fi evidențiate, în această privință, șantierele de la Calafat — Băilești, Terasa Brăilei, Carasu etc. Luarea unui „start” bun în amenajările pentru irigații depinde, în ultimă instanță, de asigurarea tuturor măsurilor despre care am amintit, începînd cu direcțiile de resort din departamentul nostru și pînă la fiecare muncitor sau specialist de pe șantier.

— In ultima vreme s-a atras deseori atenția că, în comparație cu marile sisteme de irigații, amenajările locale se desfășoară într-un ritm foarte lent. Care sînt cauzele?

— Este adevărat că în 1969, din suprafața planificată au rămas neamenajate circa 10 000 de hectare. Și în anul acesta împlinim anumite greutăți. Astfel, în unele județe acțiunea de identificare a noilor suprafețe decurge cu multă încetineală. Una din principalele cauze care au dus la rămînerea în urmă cu amenajările locale o constituie insuficiența atenției pe care organele agricole, conducerile unor cooperative agricole de producție o acordă asigurării forței de muncă necesare, folosirii gospodărești a fondurilor proprii și a creditelor acordate de stat pentru diferitele lucrări hidrotehnice. Există deficiențe și din partea unor oficiali județene de fond funciar, gospodărirea apelor și îmbunătățiri funciare care nu izbutesc să asigure la timp asistența tehnică.

Pentru anul acesta au fost luate măsuri care să permită desfășurarea mai ritmică a lucrărilor și încadrarea lor în perioadele optime de executare. Printre acestea se numără întocmirea de către O.F.F.G.A.I.F., împreună cu organele agricole județene și conducerile cooperative agricole a unor grafice, pentru fiecare lucrare în parte, în care se prevăd forțele de muncă, materialele și utilajele necesare, precum și eșalonarea diferitelor acțiuni. În vederea reducerii volumului de muncă, se vor folosi, anul acesta, mai mult prefabricatele din beton și beton armat, organizîndu-se în acest scop, în unele cooperative, poligoane pentru fabricarea materialelor respective. Din gama măsurilor amintite fac parte, de asemenea, cele privind asigurarea în condiții mai bune a energiei electrice, a materialelor și utilajelor destinate amenajărilor locale. O.F.F.G.A.I.F. vor repartiza personal de specialitate, pe cooperative agricole și grupe de lucrări, care să asigure asistența tehnică necesară.

Cred că este bine să spun, în încheiere, cîteva cuvinte despre îmbunătățirea activității noastre în ceea ce privește exploatarea sistemelor de irigații existente. La Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1969 s-a atras atenția asupra necesității ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să creeze unități specializate pentru buna întreținere și folosire a tuturor suprafețelor amenajate. Intenționăm să creăm anul acesta astfel de unități în toate sistemele mari de irigații, dotate cu utilaj corespunzător, încadrate cu personal cu calificare corespunzătoare, unități capabile să intervină operativ în înlăturarea diferitelor defecțiuni ivite în sisteme, să contribuie la utilizarea, potrivit parametrilor stabiliți, a tuturor instalațiilor și amenajărilor.

Cele relatate în convorbirea de față constituie, fără îndoială, măsuri binevenite. Rămîne numai ca ele să se „materializeze”, astfel ca sarcinile de plan prevăzute pentru anul în curs să poată fi realizate întocmai. Este o acțiune de o deosebită însemnătate, de care va trebui să răspundă atât Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor și unitățile din subordinea sa, cât și organele agricole județene, toți specialiștii din unitățile de producție. Revista noastră își propune să urmărească îndeaproape cum se traduc în fapt aceste măsuri menite să contribuie la dezvoltarea irigațiilor în 1970 — an hotărîtor pentru realizarea cu succes a obiectivelor de îmbunătățiri funciare prevăzute pentru actualul cincinal.

Convorbire realizată de
ing. N. FLORIAN

NOUTĂȚI

SCHEME DE AMENAJARI
SPECIFICE TERENURILOR
ÎN PANTA

Pentru o adaptare cât mai bună la condițiile specifice terenului, proiectanții din sectorul de irigații al Institutului de studii și proiectări pentru îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor (I.S.P.I.F.G.A.) au creat, pentru unele situații, scheme noi de amenajare.

În cazul terenurilor cu pantă mai mari (între 1—4 la sută), din complexul de irigații Carasu, de pildă s-au conceput sisteme care permit atât udarea prin aspersiune cât și prin brazde. În felul acesta s-au înlocuit canalele distribuitoare de sector, care necesitau numeroase și costisitoare rupe de pantă, cu conducte de azbociment, avînd diametre reduse; presiunea creată în conducte, datorită pantelor mari, a fost judicios folosită în dimensionarea rețelilor. De asemenea, în cazul aspersiunii cu agregate mobile, acestea rămîn fixe la capătul amonte al conductelor, pe toată perioada de vegetație a culturilor care se irigă, deplasîndu-se numai aripile de udare.

Asemenea soluții au dus la reducerea investițiilor și, în același timp, la o importanță ușurare în exploatare; aceasta din urmă va crește în mod simțitor, în măsura în care se vor înlocui agregatele termice cu cele acționate pe cale electrică.

SOLUȚII MAI ECONOMICE
ÎN LUNCA DUNĂRII

Un colectiv de specialiști de la I.S.P.I.F.G.A. a propus, pentru majoritatea terenurilor din Lunca Dunării, un nou tip de amenajare alcătuit din sisteme mici și simple (în jur de 40—60 ha), prevăzute cu conducte sub presiune, alimentate cu apă din pinza subterană, de cite un puț.

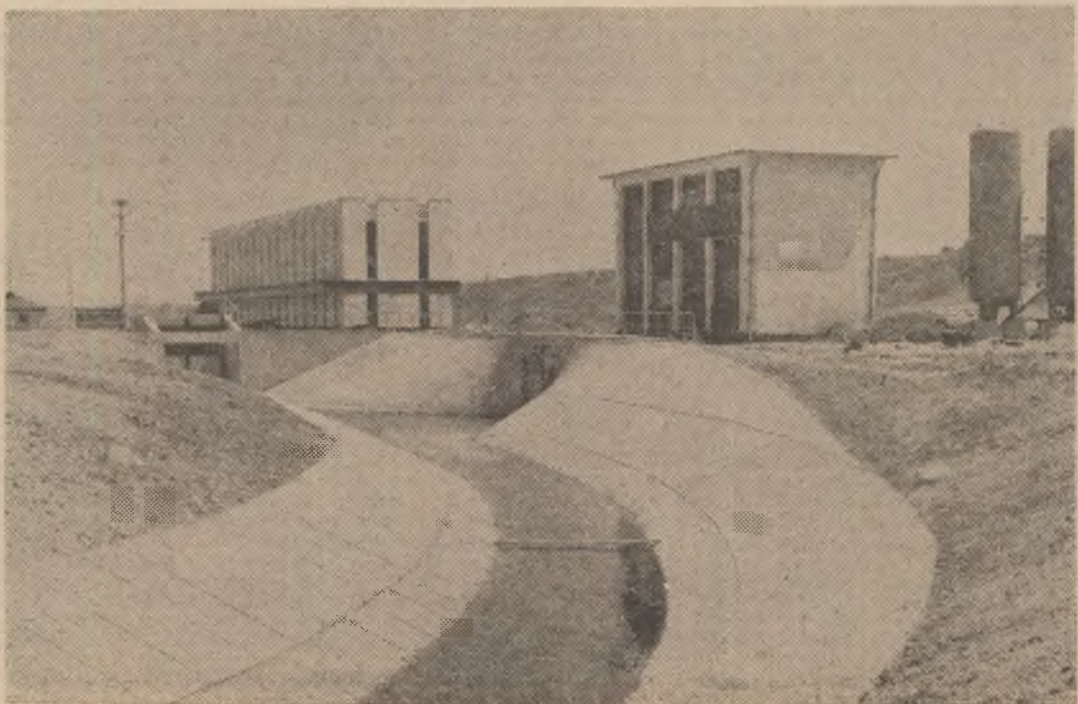
Din analiza făcută s-a ajuns la concluzia că sistemul propus, îmbunătățit prin sugestiile făcute, poate perfecționa în mare măsură tipul actual de amenajare în lunca, deoarece duce la micșorarea volumului de studii, simplificarea și tipizarea proiectării, reducerea simțitoare a volumului de execuție, ușurarea exploatarei și îmbunătățirea drenajului în zonă. În plus, acest sistem necesită investiții reduse, care echivalează cu amenajările necesare canalelor date, adică cu circa 11 000—13 000 de lei la hectar.

SCHITE DE SISTEMATIZARE
RURALA

Au fost întocmite schițele de sistematizare pentru primele 10 localități rurale din județul Harghita. În zona unor centre turistice, bogate în izvoare de ape minerale: carbogazoase și mezotermale, cum sînt Praid, Tușnad, Ciurani, Borzont și Sîncrăeni, specialiștii au inclus în studiile întocmite amenajarea unor mari obiective de agrement și de cură medicală, precum și construcția de linii tehnologice pentru îmbutelierea apelor minerale. (De la Ion VULCAN, corespondent)

Noi construcții hidrotehnice
la Stațiunea experimentală Băneasa-Giurgiu

Foto: AGERPRES

ÎN ACTUALITATE — GOSPODĂRIEA RAȚIONALĂ A FONDULUI FORESTIER

Pădurea nu este un simplu dar al naturii

Lemnul, principalul produs al pădurilor, are numeroase utilizări industriale, fiind folosit pe scară largă în stare brută sau în diferite stadii de prelucrare. Spre deosebire de alte materii prime, lemnul nu poate fi recoltat anual decât într-un volum limitat, corelat cu creșterile arborilor în acest interval de timp.

Extragerea unei cantități mai mari decât produce pădurea nu poate deveni o practică permanentă, deoarece ar conduce la un grav dezechilibru în producția viitoare de masă lemnoasă. Privită din acest punct de vedere, problema gospodăririi raționale a fondului forestier al țării capătă o importanță deosebită, partidul și statul nostru acordându-i, în permanență, o atenție sporită.

De numeroase ori s-a insistat asupra modului de gospodărire a pădurilor, subliniindu-se importanța exploataării cât mai chibzuite a acestora, astfel ca în viitor să se poată obține cantități de lemn din ce în ce mai mari, de calitate superioară. Păstrându-se cu consecvență această orientare, în Directivele celui de al X-lea Congres al P.C.R. s-a tras sarcina asigurării unui control sever asupra modului de aplicare a normelor de exploatare, impuse de gospodăria judicioasă a pădurilor. Legat de aceasta se precizează că parchetele ce vor fi puse în exploatare trebuie stabilite în raport cu prevederile amenajamentelor silvice, evitându-se despădurirea unor suprafețe mari din bazine forestiere accesibile.

Această necesitate a fost subliniată și la Plenara C.C. al P.C.R. din 10—13 decembrie 1969. În cuvântul rostit la încheierea lucrărilor ședinței plenare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că „Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Ministerul Industriei Lemnului, organele silvice și combinatele pentru industrializarea lemnului au datoria să ia măsuri pentru exploatarea mai rațională a fondului forestier, trebuie să fie înlăturată cu desăvârșire practica de a exploata pădurile timpore, abordându-se în viitor și zonele greu accesibile”.

Pentru realizarea acestor importante sarcini, în vederea unei gospodăririi raționale a fondului forestier, se impun atât din partea unităților Ministerului Agriculturii și Silviculturii cât și ale Ministerului Industriei Lemnului măsuri pentru înlăturarea unor practici dăunătoare și a unor mentalități învechite. Una din aceste practici o constituie suprasolicitarea unităților de producție, prin aceasta înțelegându-se ex-

ploatarea anuală a unor volume de masă lemnoasă mai mari decât cele normale prevăzute în amenajamentele silvice. Trebuie spus că pădurea nu este un simplu dar al naturii, ea trebuie gospodărită cu chibzuință.

O măsură eficientă, este exploatarea anuală numai a cantităților de material lemnos prevăzute pe amenajamente. Această măsură trebuie aplicată concomitent cu înlăturarea practicii de des-

● **CONTROL SEVER ASUPRA APLICĂRII NORMELOR DE EXPLOATARE.**

● **EVITAREA SUPRASOLICITĂRII UNITĂȚILOR DE PRODUCȚIE.**

● **UN FACTOR DE PRIM ORDIN: DEZVOLTAREA REȚELEI DE DRUMURI.**

pădurire a unor suprafețe mari din bazine forestiere accesibile.

În situația tăierii anuale a unor cantități mai mari decât posibilitatea pădurilor și a existenței unor bazine inaccesibile, exploatarea s-a concentrat în pădurile în care a fost posibilă scoaterea materialului lemnos. Din această cauză, arboretele exploatabile și preexploatabile au fost uneori lichidate cu 4—7 ani mai devreme decât în mod normal. Citeodată, lipsa unor arborete de vîrste mijlocii a făcut ca după tăierea tuturor arboretelor bătrîne să se întreprindă exploatarea produselor principale pentru perioade de timp care pot atinge 40—60 ani. Continuitatea specifică unei gospodăririi raționale a fost astfel întreruptă, ceea ce a atras după sine consecințe din cele mai grave.

Este destul de bine cunoscut că în afară de producerea de masă lemnoasă, pădurea are și alte roluri. Dintre acestea, rolul hidrologic prezintă o mare importanță. Arboretele mature barează calea viiturilor torrențiale, diminuând efectul lor prin micșorarea vitezei apei, împiedicarea eroziunii și reținerea unei mari cantități de umiditate în sol. Im-

portanța pădurilor este cu atât mai mare în această epocă în care dezvoltarea industrială este condiționată și de existența resurselor de apă necesare. Viața demonstrează că din acest punct de vedere va trebui să se ajungă la o judicioasă raționalizare, pe care menținerea unui echilibru în exploatarea pădurilor o poate mult ajuta.

O altă problemă, strîns legată de buna gospodărire a fondului forestier, este accesibilitatea pădurilor; aceasta este condiționată de existența unei rețele de drumuri, bine dezvoltată. Pînă acum, toate bazinele care au fost infundate au fost străbătute cu rețeaua principală de drumuri. Se impune însă ca aceasta să fie lărgită, în continuare, creîndu-se drumuri laterale care să facă accesibile toate arboretele ce urmează să fie exploatare.

Dezvoltarea rețelei de drumuri constituie un factor de prim ordin, ea trebuind sprijinită de către unitățile de exploatare, și cu fonduri de producție, pe lângă fondurile de investiții atribuite prin planul de stat. Or, pentru ca rezultatele tuturor acestor eforturi să fie cât mai bune este nevoie ca alegerea urgenței drumurilor ce vor fi construite să se facă cu mult discernămint. Accentul va fi pus pe crearea drumurilor laterale, care, în general, nu depășesc lungimi de 5 km, pentru a asigura accesibilitatea produselor principale și, în același timp, să se continue dezvoltarea rețelei și pentru produsele secundare.

Există destule fapte care vin în sprijinul acestor afirmații. Cu ani în urmă s-a construit drumul de pe Valea Cernei, care a permis accesibilitatea la unul din cele mai mari bazine forestiere ce mai rămăseseră infundate. Rezultatele nu au fost însă în totalitate cele scontate, datorită faptului că nu s-au construit în același ritm și drumurile laterale. Ca urmare, exploatarea produselor principale nu se poate face la timp. Sau un alt caz. Drumul existent pe Valea Mraconiei, din dreptul Porților de Fier, este impracticabil din cauza inundațiilor și, ca atare, masa lemnoasă pentru anul 1969 și 1970 nu poate fi scoasă. Noul drum urmează să se termine abia în 1971, pînă atunci urmînd să se suprasolicite alte unități de producție.

Uneori se fac și greșeli de proiectare, acestea avînd repercusiuni din cele mai neplăcute. Un exemplu în această privință îl constituie drumurile construite în bazinul Bozovici, care fiind prea înguste nu permit un trafic normal pentru a se putea scoate toată masa lemnoasă.

Din cele arătate rezultă că exploatarea rațională a cantităților de lemn prevăzute în amenajamentele silvice, în condițiile dezvoltării corespunzătoare a rețelei de drumuri, care să asigure accesibilitatea pentru produsele principale și secundare, constituie mijloace eficiente pentru o gospodărire cât mai bună a pădurilor. La aceasta trebuie să contribuie atât unitățile silvice, cât și cele de exploatare. Bineînțeles, aceasta nu înseamnă totul. În scopul unei exploatare cât mai raționale trebuie avute în vedere și alte măsuri asupra cărora vom reveni.

Ing. M. BADEA
din Departamentul silviculturii

Plute pe Bistrița.

● Însemnări

BOGĂȚII

Multiple sînt bogățiile codrilor mureșeni. Alături de lemn, care prin intermediul industriei prelucrătoare se metamorfozează în cele mai diferite produse, de la cherestea de artizanat și renumitele viori fabricate la Reghin, apele și pădurile ascund o faună din cele mai prețioase. Cu mișcă și pricepere, silvicultorii au izbutit să creeze condiții pentru creșterea dirijată a unora din speciile caracteristice faunei despre care aminteam. Rezultatele acestei activități le-am putut vedea, concretizate, la păstrăvăria de la Cîmpul Cetății, aflată pe raza ocolului silvic Sovata.

...Imaginați-vă un număr de 24 de bazine, de diferite dimensiuni, în suprafața de 13 000 metri pătrați luciu de apă. Deși ne aflăm în plină iarnă, suprafața lacurilor miniaturale nu este încă acoperită de gheață. O curiozitate a naturii pe care ne-o relatează

maistrul Gheorghe Ianoși, Păstrăvăria, aflîndu-se în preajma unor izvoare termale, beneficiază de condiții speciale. Datorită temperaturii mai ridicată a apelor, icrele de păstrăv „curcubeu” au o perioadă de incubație mult mai scurtă.

Cum a fost amenajată această păstrăvărie? Din rîul Niraj pornește un canal de alimentare, care transportă apa într-un bazin de decantare și de aci în cele de creștere. Există, de asemenea, o „cloacătoare” cu capacitate de 1 300 000 de icre. Păstrăvăria este deservită de patru muncitori permanenți, conduși de maestrul Ianoși. Datorită îngrijirii atente, furajării raționale, într-un cuvînt, supravegherii neîntreprupte a întregului efectiv piscicol, la Cîmpul Cetății se produc anual în jur de 13 000 — 14 000 kg de păstrăvi de consum, realizîndu-se astfel venituri remarcabile. Din cele circa

2 000 000 de icre care se recoltează, o parte sînt livrate altor unități similare, iar alta, folosită pentru obținerea puietului necesar ciclului de producție.

Să nu uităm. Aici, la Cîmpul Cetății, a fost înființată recent și o crescătorie de nutrie cu o capacitate de 700 de exemplare. Nutriile sînt ținute în cuști individuale, construite din plasă de sîrmă, dispunînd fiecare de apă curgătoare, spațiu acoperit, hrănitoare etc. Mai departe observăm o construcție deosebită; este așa-numitul „harem” unde au loc împerecherile care sînt dirijate, în scopul obținerii unor exemplare cu însușiri cât mai valoroase. Acum, pe timpul iernii, nutriile au asigurat înureg stocul de hrană necesară: concentrate, morcovi, sfeclă furajeră etc. Iosif Reis și ceilalți îngrijitori urmăresc atent comportarea nutriilor, îndeosebi pentru a înlătura fenomenul de „canibalism”, mențin în permanență cuștile curate și hrana proaspătă. După sacrificare, prețioasele blănuri sînt uscate și apoi livrate întreprinderii „Vidra” din Orăștie, unde sînt transformate în produse mult solicitate.

F. NICOLAE

LA SEMNALUL REVISTEI

Condiții mai bune pentru valorificarea produselor accesorii

În legătură cu articolul intitulat „Potențe și carente în silvicultura arădeană”, apărut în revista „Agricultura”, nr. 32 (357) din 4 decembrie 1969, Direcția produse accesorii din Departamentul silviculturii ne comunică următoarele:

„În ceea ce privește mecanizarea procesului tehnologic la sortarea ciupercilor deshidratate, în scopul mării productivității muncii au fost confecționate 6 benzi transportoare acționate mecanic, care urmează să fie montate în hala de sortare în semestrul I al anului 1970, o dată cu executarea altor lucrări de modernizare a acestei hale.

Referitor la crearea condițiilor optime de muncă lucrătorilor, în cursul anului 1969 a fost întocmit și aprobat un studiu tehnico-economic privind dezvoltarea și modernizarea construcțiilor existente; în prezent, prin Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice se lucrează la elaborarea proiectului de execuție. În același timp, pentru anul 1970 au fost alocate fonduri de investiții în valoare de 800 mii lei pentru executarea acestor lucrări.

În legătură cu acordarea sporului de toxicitate muncitorilor care lucrează la secția ambalare cu pastile de Phostoxin, precizăm că prin anexa a XIII-a la H.C.M. 914/1968, privitoare la aplicarea noului sistem de salarizare, s-a prevăzut acordarea, în continuare, pînă la aprobarea unei noi reglementări, a sporurilor pentru condiții de muncă vătămătoare, grele și periculoase.

Sporurile se acordă în condițiile prevăzute de H.C.M. 1051/1959, privind îmbunătățirea salarizării muncitorilor și a personalului tehnico-administrativ. Ca urmare, secția de export produse de pădure Arad trebuie să solicite inspectoratului sanitar de stat județean să determine dacă condițiile de lucru actuale la secția de ambalare cu pastile de Phostoxin se încadrează în prevederile hotărîrii menționate, pentru primirea sporului de toxicitate. Rezultatul analizei urmează să fie trimis Departamentului silviculturii.

În sensul celor arătate s-au dat indicațiile necesare Inspectoratului silvic Arad.”

In învățămîntul agrozootehnic: SINGURUL CRITERIU — EFICIENȚA

Principalul sector de activitate din cooperativa noastră este zootehnia. Din creșterea animalelor am realizat în anul 1969 peste două milioane de lei, adică 60 la sută din veniturile totale ale cooperativei. În anii următori ne-am prevăzută să dublăm numărul vacilor cu lapte și al taurinelor la îngrășat, astfel ca veniturile obținute din zootehnie să fie tot mai mari.

Chezășia realizării obiectivelor prevăzute sînt oamenii, cooperatori care lucrează în fermele de animale. Atenția noastră este îndreptată spre sporirea bagajului de cunoștințe profesionale ale acestora, însușirea celor mai bune metode de creștere a animalelor.

Ajutat de comisia comunală de propagandă agricolă și de specialiștii Direcției agricole Sălaș am întocmit o tematică adecvată specificului unității noastre și am început predarea lecțiilor.

Din experiența dobîndită pînă acum, am constatat că cel mai mare dușman al învățămîntului de masă este șablonul, prezentarea plată, neinteresantă a lecției. Am văzut că cei care audiază lecțiile noastre sînt

receptivi, devin atenți numai cînd le spui ceva nou, cînd conținutul tematic îi captivează prin valoarea problematicii și utilizarea practică a celor comunicate. De exemplu, cînd s-a tratat problema îngrășării tineretului taurin cu rații pe bază de uree, nu am scăpat din vedere să le atrag atenția că, în alte cooperative din județ, proasta folosire a ureei a dus la moartea unui număr de animale. Evident, problema a interesat pe cursanți, care au pus apoi multe întrebări. După cîtva timp, unul din îngrijitori mi-a semnalat că animalele nu consumă cu plăcere rația cu uree. Descoperind cauza, am strîns și pe ceilalți îngrijitori și le-am explicat că dacă soluția de uree se pregătește cu 2—3 zile înainte, se degajă amoniac și scade apetitul animalelor.

Folosesc mult în expunere demonstrația practică. Lotul demonstrativ de animale la noi nu este organizat cu caracter permanent, ci numai pînă se definitivează o temă. De exemplu, un lot demonstrativ a fost organizat pentru a se vedea pînă la ce limită hrana este eficientă. Am constatat că, în condițiile cooperativei noastre, dacă se depășește

rația de 4 kg de fin, 5 kg de grosiere, 15 kg de siloz, 2 kg de concentrate, sporul de creștere în greutate al taurinelor nu mai este economic. Un alt lot demonstrativ a fost organizat la viței cu scopul de a se dovedi necesitatea administrării laptei la temperatură constantă. Lotul de viței pe care s-a făcut experiența, îngrijit de cooperatoarea Haje Maria a înregistrat, numai datorită acestei metode, un spor în greutate cu 8 kg/vițel (la vîrsta de 4 luni) mai mare decît sporul obținut la viței din loturile în care laptele nu se administra la temperatura constantă de 15° C. Metoda s-a generalizat după ce cîntarul a arătat această diferență semnificativă.

De multă apreciere se bucură în rîndul cursanților lecțiile însoțite de proiecții. Din păcate, filmele asigurate pe plan central sînt realizate în unități moderne, cu nivel înalt de dotare tehnică și nu se potrivesc specificului nostru. La indicația comitetului județean de partid, s-a trecut la realizarea unor filme adecvate pe plan local, cu cheltuieli foarte mici. Un film s-a realizat bunăoară în ferma de taurine a cooperativei noastre, altul la Hereclean, altul la Zăoan etc. Două grupuri de cinești amatori realizează, împreună cu specialiștii, pe profile, filme de strictă utilitate practică, cu cheltuieli de numai 600—800 lei. După ce s-a realizat un film, specialiștii care-l vor folosi sînt chemați la un schimb de experiență în unitatea subiect, pentru ca, la nevoie, fiecare să poată da explicații detaliate cooperatorilor, atunci cînd filmul sosește în unitate, la lecția respectivă. Sonorul filmului este realizat pe bandă de magnetofon și însoțește pelicula. La bază rămîne totuși aplicația specialistului instruit în acest scop care, cunoscînd necesitățile concrete din unitate, pune accent pe explicarea imaginilor ce se potrivesc specificului. Menționez că tovarășul Vasile Carnea, secretar al comitetului județean de partid, se ocupă personal de activitatea grupurilor de cinești.

Cred că experiența cîștigată la noi în acest domeniu poate fi generalizată și în alte județe. De asemenea, aș sugera direcției de specialitate din Ministerul Agriculturii și Silviculturii să realizeze și filme care să trateze tehnologii noi aplicabile în unități cu un mai mic grad de dotare, posibilitatea de intensificare a producției fără investiții costisitoare, valorificarea unor resurse locale, dezvoltarea unor activități anexe etc.

Ing. Vasile DEAC
lector la C.A.P. Surduc,
județul Sălaș

Liceul agricol Sibiu. Viitorii mecanici — în prezent în anul al patrulea — îndrumați de profesoara ing. Victoria Popescu, participă la o lecție practică pentru cunoașterea mașinii de selectat semințe M.T.S.-1.

Predarea contabilității în liceele de specialitate se cere îmbunătățită

În afară de o expunere simplă, clară și concisă, manualului didactic i se pretinde, în general, să înfățișeze principiile științifice care stau la baza disciplinei pe care o tratează. După părerea mea, majoritatea manualelor de contabilitate folosite în prezent în liceele de specialitate, printre care în cele care pregătesc cadre pentru agricultură, nu răspund acestei cerințe fundamentale. Așa se face că predarea acestui obiect în liceele respective este și ea deficitară.

Fiind destinate unor elevi neinițiați încă în știința contabilității, manualele ar trebui, socot eu, să se ocupe într-un prim capitol de contabilitate în general, ca sistem, obiect, scop, principii, metode etc., asigurînd totodată introducerea școlărilor în terminologia de specialitate (cont debit, credit, sold, mijloace economice, clase de conturi, grupe de conturi de sinteză, subconturi etc.) și să dea exemple sau modele de formulare. După această introducere didactică, inexistentă sau incompletă în actualele manuale, este ne-

cesar să se continue cu un capitol destinat „organizării contabilității” care este principalul scop al manualului, și nu cu organizarea activității în ramura în care se aplică contabilitatea (comerț, agricultură etc.)

În manualele de contabilitate, cum e cel aplicat la comerț, bunăoară, se începe

nomice folosite de către întreprinderile și organizațiile economice, care să dea o idee elevului asupra evidenței pe care o va ține, după care să se arate cum circulă mijloacele economice în procesul reproducerii socialiste.

Mi-am mai exprimat și în alte prilejuri părerea, și

PUNCTE DE VEDERE

cu „evidența contabilă a mijloacelor fixe”, fără să se explice mai întii ce se înțelege prin mijloc fix, care sînt acestea în sinteză și în analitic etc. Or, numai după o asemenea expunere sau tratare a principiilor se poate trece la tratarea fiecărui fel de mijloc economic în parte și în primul rînd a celor fixe, evidențindu-se conținutul economic și funcțiunea fiecărui cont de sinteză și analiză.

În manuale nu se face, de asemenea, așa cum socotesc că ar fi instructiv și pedagogic, o clasificare sau un tablou sinoptic al mijloacelor și fondurilor eco-

o repet și acum, că nu este rațional, științific și practic ca în ramura agricolă, de exemplu, să existe cel puțin patru principale planuri de conturi, dintre care trei complet diferite între ele, care dau naștere la manuale de contabilitate diferite (teoretică și bugetară, I.A.S., C.A.P., I.M.A.). Fiecare manual tratează alt plan de conturi, în mare parte sau complet diferit de celelalte în determinarea, denumirea, simbolizarea sau numerotarea și gruparea acestora și conturi comune în conținut economic și funcțiune contabilă, și numai

cîteva conturi așa-zise specifice subramurilor.

Ne închipuim cît de greu le este profesorilor să predea aceiași disciplină în aceeași ramură sub diferite forme, după 4—5 manuale și după tot atitea planuri de conturi diferite, cît de dificil le este elevilor de a se introduce în această știință, cît de greu vor fi folosiți absolvenții școlilor dintr-o ramură în alta și chiar în cadrul aceluiași ramuri și subramuri.

Într-o asemenea situație, unificarea și uniformizarea planurilor de conturi și a contabilităților pe ramură și pe întreaga economie națională, prin introducerea sistemului zecimal, ar reprezenta, după opinia noastră, o soluție dintre cele mai salutare. În acest fel, pe lîngă că s-ar înlesni mecanizarea înregistrării, și o dată cu aceasta simplificarea aparatului administrativ, ar avea de cîștigat foarte mult și învățămîntul.

Dr. Ion I. GHELASE
profesor gr. I de științe economice

CĂRȚI NOI

In Editura didactică și pedagogică

Lucrarea cu titlul de mai sus, apărută de curînd în Editura didactică și pedagogică, rezumă conținutul unor probleme de bază care stau la baza creșterii producției agricole, prin folosirea unor mijloace moderne de chimizare a agriculturii.

Autorii, prof. dr. doc. D. Davidescu și conf. dr. V. Davidescu, cadre didactice la Institutul agonomic „N. Bălcescu” din București, au reușit să condenseze într-un volum principalele probleme ale îngrășămintelor și produselor fitofarmaceutice folosite în agricultură.

Expunerea diverselor aspecte este clară, precisă și se bazează pe experiența proprie a autorilor, pe rezultatele cercetărilor institutelor din țara noastră, pe cuceririle științifice și tehnice cele mai recente.

Prima parte (44 pagini) tratează despre problemele generale ale producerii și folosirii îngrășămintelor. Sînt expuse diversele concepții care exprimă legătura dintre producție și variația fertilității, prezentîndu-se totodată dezvoltarea mondială și în țara noastră a studiiilor și industriei de îngrășăminte.

Partea a doua (112 pagini) este intitulată „Nutriția plantelor în legătură cu aplicarea îngrășămintelor” și analizează în detaliu, plecînd de la unitatea dintre organism și mediu, rolul diferitelor elemente în creșterea și dezvoltarea plantelor, simptomele carențelor nutritive, nevoia plantelor în substanțe nutritive în raport cu vîrsta și fazele de vegetație, diverse condiții de satisfacere a plantelor în substanțe nutritive și pînă la rolul microorganismelor în nutriția plantelor. Multe chestiuni speciale privind nutriția plantelor cultivate sînt abordate în mod concret.

Partea a treia (106 pagini) tratează despre proprietățile solului în legătură cu aplicarea îngrășămintelor Pornind de la concepția științifică modernă despre fertilitate, se relevă rolul diferitelor însușiri fizice (textura, structura etc.), fizico-chimice, al proceselor de reținere al pH-ului, proceselor de oxidoreducere, capacității de tamponare etc. asupra fertilității și eficienței îngrășămintelor.

Studiul ionilor din sol în raport cu diferiți factori permite să se înțeleagă mecanismul de schimb între elementele nutritive și sol.

Partea a patra (452 pagini), cea mai dezvoltată, este dedicată îngrășămintelor folosite în agricultură. Însușirile fizico-chimice ale îngrășămintelor minerale și organice sînt expuse în strînsă legătură cu condițiile de sol, cu însușirile plantelor și cu modul lor de utilizare.

Reolarea condițiilor chimice a fertilității prin corectarea compoziției ionice a solului pînă la o reacție convenabilă plantelor de cultură reprezintă o altă problemă tratată în această parte.

Sistemul aplicării îngrășămintelor în cadrul asolamentului, sau în afara lui, reprezintă o sinteză a cunoștințelor tratate anterior, pe baza cărora se rezolvă problemele concrete ale utilizării îngrășămintelor și amendamentelor.

Ultima parte este intitulată „Produsele fitofarmaceutice” și se ocupă succint și sistematic de principalele caracteristici fizico-chimice și toxicologice ale produselor respective.

Cartea se adresează în egală măsură studenților institutelor agronomice cît și inginerilor agronomi și specialiștilor care se interesează de problemele chimizării agriculturii, ea oferînd bazele științifice ale folosirii îngrășămintelor.

(Urmare din pag. 1)

bună dreptate s-a relevat alit în raport cit și în cadrul discuțiilor purtate la plenară, n-au fost pe măsura sarcinilor și posibilităților. Nu se poate ocoli faptul că nu în toate întreprinderile agricole de stat lucrările au fost executate în conformitate cu cerințele de producție, nu peste tot locul capacitățile de producție în zootehnie și pe șantierele de hidroameliorații au fost folosite la indicele planificat. Procentul încă ridicat de mortalități și sacrificări din necesitate în zootehnie, de pildă, a dovedit că nu s-au luat pretutindeni măsurile sanitare-veterinare ce se impuneau. Pe de altă parte, producțiile în general scăzute în unele C.A.P. se datoresc și întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii care n-au executat lucrările la timp și de bună calitate, n-au lărgit în suficientă măsură volumul de lucrări în toate sectoarele de producție. De altfel, în 18 județe, planul de venituri și cheltuieli în I.M.A. n-a fost realizat, iar cheltuielile planificate au fost depășite.

S-a precizat că în activitatea de hidroameliorații și în silvicultură s-au făcut simțite unele neajunsuri (planurile la amenajări pentru irigații în sisteme mari nu s-a realizat cu 30 000 hectare, în unele păduri n-a existat destulă preocupare pentru a se recolta întreaga cantitate de fructe solicitată la export etc.)

Se pune întrebarea dacă sindicatele ar fi putut contribui în mai mare măsură la înlăturarea deficiențelor. Lucrările plenei au subliniat că acțiunile de masă inițiate de către sindicate n-au fost continuate cu aceeași intensitate trimestru de trimestru, spre a fi descoperite și valorificate rezervele existente în toate sectoarele, în scopul creșterii producției și înarmării lucrătorilor cu cunoștințele necesare practicării metodelor moderne. În același timp, nu toate organele noastre sindicale au orientat munca politică și educativă la nivelul actualelor sarcini, în scopul întăririi disciplinei în producție, pentru a se crea o opinie de masă împotriva celor care nu se încadrează în regulile de muncă ale unităților, a celor care își însușesc bunuri ce nu le aparțin.

Atât raportul, cât și discuțiile participanților la plenară au subliniat că în prezent nu în toate unitățile agricole și silvice este satisfăcător aportul președintelui comitetului sindicatului — în ședințele comitetelor de direcție și în consiliile de administrație I.A.S. — la dezbaterile problemelor hotărâtoare ale producției. Toate acestea impun luarea de urgență a unor măsuri esențiale în vederea îmbunătățirii activității sindicater, în toate unitățile agricole și silvice.

Sarcini deosebite revin în acest an sectorului agricol de stat. I.A.S. vor trebui să realizeze, în medie, între altele, 2 700 kg de grâu, 3 500 kg de porumb boabe la hectar, să producă 364 000 tone de carne, 6 542 000 hl de lapte. I.M.A. urmează să obțină venituri cu peste 240 milioane de lei mai

mult față de anul trecut, legând tot mai mult obținerea beneficiilor de sporirea producțiilor în cooperative agricole. Tot în acest an vor trebui să fie amenajate pentru irigații, în sisteme mari, încă 185 000 hectare și prin desecări 72 580 ha, continuându-se lucrările de îndigui. În silvicultură se prevede ca producția să crească în medie cu 7,2 la sută față de 1969, să fie împădurite peste 50 000 ha pe suprafețe exploatate și pe terenuri degradate, să fie puse în valoare 24 milioane metri cubi de masă lemnoasă.

Înfăptuirea cu succes a obiectivelor prevăzute cere din partea comitetului uniunii noastre și a sindicatelor o tot mai vie activitate spre a se contribui cât mai substanțial la utilizarea intensivă a mijloacelor de care dispun unitățile agricole și silvice.

Plenara Comitetului Central al U.G.S.R. din luna decembrie 1969 a hotărât, cum se știe, lărgirea atribuțiilor comitetelor sindicatelor. Acestea, sub

AMPLU PROGRAM DE LUCRU

conducerea organizațiilor de partid, au datoria să stabilească „obiectivele întrecerii socialiste, formele de desfășurare și evaluare a rezultatelor ei”.

De aceea, așa cum se menționează și în planul de măsuri adoptat de către plenara uniunii noastre, organele sindicale vor trebui să-și sporească substanțial contribuția, în vederea îmbunătățirii continue a organizării și desfășurării întrecerii socialiste.

Comitetele sindicatelor noastre au datoria să sprijine mai eficient aplicarea în practică a programelor întocmite în fiecare I.A.S. și stațiune experimentală în vederea creșterii producției de cereale și plante tehnice, pentru realizarea lună de lună, încă de acum, de la începutul anului, a efectivelor de animale și păsări și a producțiilor respective de carne, lapte, ouă etc.

În unitățile de tip industrial, unde sînt create toate condițiile ca procesul de producție să se desfășoare în mod ritmic pe tot parcursul anului și unde activitatea este mai puțin dependentă de factorii naturali, organele sindicale au datoria să intervină mai hotărît în sprijinul consiliilor de administrație, a șefilor de fermă, pentru folosirea capacităților de producție, întreținerea și funcționarea instalațiilor de mecanizare și automatizare a procesului de producție, eliminarea pierderilor de materiale și produse, pentru ridicarea la maximum a rentabilității produselor.

În ceea ce privește întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii comitetele sindicatelor trebuie să mute centrul activității lor în grupele sindicale, ajutînd totodată comitetele de direcție din I.M.A. la realizarea măsurilor luate în vederea permanentizării tractoriștilor la locul de muncă.

Sarcini importante revin și sindicatelor din unitățile de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, care pot să-și aducă o contribuție sporită la mobilizarea lucrătorilor, spre a se amenaja întreaga suprafață prevăzută la irigații.

În silvicultură, sindicatele trebuie să se orienteze spre antrenarea lucrătorilor în respectarea normelor de exploatare impuse de gospodărirea judicioasă a pădurilor, să cultive în rîndul salariaților respectul pentru fondul silvic.

Și în celelalte unități ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, comitetele sindicatelor vor putea aduce o largă contribuție sprijinînd organele de conducere la repartizarea sarcinilor de plan, pe ferme, sectoare, secții, silozuri, baze de recepție, șantiere, în raport cu baza materială, ajutînd la dezbaterile acestor sarcini astfel încît fiecare salariat să-și cunoască bine planul, popularizînd prin toate mijloacele ce le stau la dispoziție inițiativele interesante și metodele eficiente.

Trebuie să se știe că numai modul în care organele sindicale îi mobilizează pe salariații la realizarea planului anual, la creșterea productivității muncii, la utilizarea judicioasă a timpului de lucru și a capacităților de lucru ale mașinilor și utilajelor, constituie criteriul esențial de apreciere a unei activități sindicale bune. În mare măsură activitatea sindicală va trebui să fie orientată spre combaterea lipsurilor nemotivate, a nerespectării programului de lucru, a abaterilor de la disciplina de plan economico-financiară, întreprinzîndu-se în acest scop acțiuni concrete.

Comitetele sindicatelor, împreună cu comitetele de direcție și consiliile de administrație din I.A.S., au datoria să înscrie în contractele colective obligații reciproce, concrete, cu termene și responsabilități precise, privind crearea condițiilor optime pentru realizarea planului de producție, îmbunătățirea condițiilor de muncă, folosind cât mai eficient fondurile destinate protecției muncii și altor acțiuni social-culturale.

Desfășurînd o muncă metodică, perseverentă, pentru aplicarea tuturor măsurilor menite să ducă la creșterea producțiilor, la economisirea consumurilor de materiale și a fondurilor bănești, promovînd cu curaj inițiativele pentru inovații și raționalizări, participînd și sprijinînd munca de pregătire a cadrelor din agricultură și ridicare a nivelului de cunoștințe a oamenilor, fiind prezente la îndeplinirea măsurilor ce vizează continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai, și a măsurilor de protecția muncii, sindicatele noastre își vor aduce neîndoielnic aportul la îndeplinirea exemplară a sarcinilor politice și economice trasate de către partid, agriculturii țării.

POȘTA REDACȚIEI

Medic veterinar Cornel I. ANCA, circumscripția veterinară Orăștie, județul Timiș :

Facultatea de chimie industrială din Timișoara ne-a comunicat că fiulul dumneavoastră, Ioan Silvestru Anca, din anul I al Institutului Politehnic i s-a acordat burse, la 17 noiembrie 1969 conform H.C.M. nr. 427/1962 și Ordinului nr. 11815 din 17 octombrie 1969 al Ministerului Învățămîntului, potrivit cărora unele categorii de studenți, între care copiii medicilor veterinari care s-au stabilit în localitatea unde au fost repartizați, beneficiază de acest drept cu condiția promovării fiecărui an de studiu, indiferent de media obținută și de veniturile părinților.

Este necesar ca, de urgență, să depuneți la facultatea respectivă adeverința din care să rezulte că vă încadrați în prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri amintite mai sus, acordarea bursei fiind condiționată de prezentarea acestui act.

Dumitrache ANGHELUȚA — comuna Nămolosa, județul Galați :

În indicațiile date de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție nu se prevede ca pentru berbecuții livrați de către C.A.P. la export să se acorde prime de export membrilor cooperatori care s-au ocupat cu creșterea și îngrășarea animalelor respective. Ca urmare, acestor cooperatori nu li se poate plăti nimic în plus în afară de retribuția cuvenită pentru munca desfășurată.

Lucian IONESCU — Căzănești, județul Gorj :

Potrivit Codului familiei, în cazul desfacerii căsătoriei, soții își datorează întreținere pînă la pronunțarea juridică. Dacă soțul sau soția se află în nevoie, din cauza unei incapacități de muncă survenite înainte ori în timpul căsătoriei, acesta are drept de întreținere din partea celuilalt. De asemenea, și în cazul cînd incapacitatea de muncă se ivește în decurs de un an de la desfacerea căsătoriei, decurgînd din împrejurări legate de fosta căsnicie, soțul sau soția au drept la întreținere. Întreținerea poate fi stabilită pînă la o treime din venitul net din muncă al soțului obligat la plata ei, potrivit cu nevoia celui ce o solicită și cu mijloacele celui ce urmează să o plătească. În toate cazurile, dreptul la întreținere încetează prin recăsătorirea soțului sau soției îndreptățite să-l primească.

Sergiu PENESCU — comuna Slimnic, județul Sibiu :

Ne arătați că v-ați angajat în muncă la 15 februarie 1969. În această situație într-adevăr nu puteți primi concediu de odihnă pe anul 1969, deoarece ați împlinit 11 luni vechime neînteruptă după 31 decembrie. Îl veți putea lua însă, începînd de la data de 15 ianuarie 1970, în oricare lună veți dori, bineînțeles în raport cu graficul întocmit de către unitate, de acord cu comitetul sindicatului. Menționăm că în afară de cele 15 zile lucrătoare de concediu la care aveți dreptul, veți mai primi, conform prevederilor art. 12 alineatul 5 din legea nr. 26/1967 și un număr de zile în plus, corespunzătoare timpului lucrat între 15 februarie — 31 decembrie 1969, deci încă 13 zile. În total, veți primi în anul 1970 un concediu de odihnă de 28 zile lucrătoare.

Ing. Letiția MOLDOVAN — Rădăuți, județul Suceava :

În cazul în care cele relatate de dumneavoastră sînt juste, vi se poate lua în considerare vechimea în unități de producție agricole de la data încadrării în C.A.P. (anul 1962) pînă la 31 octombrie 1969, mai puțin perioada cît ați fost în concediu fără plată pentru pregătirea și susținerea examenului de stat. Această perioadă nu întrerupe vechimea avută anterior, însă nu se include în vechimea totală în unități de producție.

Printr-un singur contract, mai multe asigurări

De ce facem afirmația din titlul acestor rînduri? Pentru că în această formă de asigurare sînt cuprinse mai multe feluri de asigurări: asigurarea bunurilor din locuință și din jurul ei; asigurarea persoanei care a încheiat contractul de asigurare și a soției, pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces, întimplate la domiciliu; asigurarea pentru cazurile unor sume datorate de către asigurat și membrii familiei acestuia, în calitate de locatari, proprietarului pentru unele pagube în imobil, precum și pentru cele datorate altor persoane pentru accidentarea lor, precum și pentru avarierea bunurilor aparținînd acestora, la domiciliul asiguratului.

Se acordă deci despăgubiri în cazurile de distrugere sau deteriorare a bunurilor ca urmare a incendiului, trăsnetului, exploziei, ploilor torențiale, grindinei, furtunii, cutremurului de pămînt, prăbușirii sau alunecării de teren, furtului prin spargere, pentru pagubele pricinuite ca urmare a stricăciunilor accidentale produse de instalațiile de apă, canal și gaze, a

căderii pe clădirile sau adăposturile în care se aflau bunurile asigurate a unor obiecte ori a prăbușirii clădirilor sau adăposturilor respective, precum și a izbîririi lor de către un vehicul. Menționăm că stupii (fără familie de albine), precum

și uneltele agricole, viticole, pomicele, apicole și pentru deservirea zootehnică sînt asigurate la domiciliul asiguratului și la locurile de producție, respectiv — de muncă, cît și pe timpul transportului acestora.

Cu privire la cuprinderea

în asigurare a persoanelor pentru cazurile de invaliditate permanentă sau deces, menționăm că sînt acoperite accidentele ce se pot întimpla la domiciliul asiguratului ca: incendiul, trăsnetul, explozia, cutremurul de pămînt, lovirea, căderea, acțiunea curenților electrici, arsură, asfixierea din cauze subite.

Referindu-ne la asigurarea pentru cazurile de despăgubiri civile, arătăm că ADAS își asumă răspunderea pentru acoperirea sumelor datorate de asigurat și de membrii familiei acestuia, pentru pagubele provocate la imobilul proprietarului (de incendiu și explozie), precum și pentru acoperirea sumelor datorate altor persoane, pentru accidentarea lor și avarierea bunurilor lor, la domiciliul asiguratului.

Numeroase avantaje ale acestei forme de asigurare, practicate de ADAS, o fac utilă oricui. Ea este cu atît mai solicitată, cu cît prima de asigurare este foarte redusă: 2 lei pentru fiecare 1 000 de lei din valoarea bunurilor asigurate, pentru un an întreg.

Vasile ZAMFIRESCU

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 18-24 ianuarie
RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 7,30; 14,00; 23,00; 0,55; programul III: 19,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 11,00; 17,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,05; 12,00; 14,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00. În fiecare zi de lucru: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNE PENTRU SATE

Duminică: programul I. Ora satului — 7,15. În fiecare zi de lucru: programul I: Jurnal agrar — 5,30; La ordinea zilei în agricultură — 19,20.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICA: programul I: 21,15 — Teatru scurt „Barca vine de pe lac” de Al. Ștefani.

LUNI: programul I: 20,45 — „Curtea minunilor”, de Iacovos Kambanelis.

MARȚI: programul III: 21,30 — „Candide” de Voltaire.

MIERCURI: programul II: 20,15 — „Trei crai de la răsărit” de B. P. Hașdeu.

VINERI: programul II: 10,00 — „Marele cartier general” de K. Gubarevici.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 7,45; 11,15; 18,00; 20,10; 20,30; programul II: 6,00; 15,00; 16,30; 18,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6,05; 8,10; 9,42; 13,15; 14,00; 15,00; 18,50; 19,20; 20,25; 21,00; 21,49; 23,02; 0,03—7,00; programul II: 14,30; 15,45; 20,00; 21,11; 22,50; programul III: 23,00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 10,05; 12,30; 13,45; 16,20; 17,30; 21,10; programul II: 7,10; 9,00; 14,03; Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 8,30; 10,50; 12,00; 13,22; 14,00; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 13,00; 15,30; 17,00; programul III: 17,02.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 10,05; 11,20; 12,30; 14,30; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 8,30; 10,50; 12,00; 13,22; 14,00; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 13,00; 15,30; 17,00; programul III: 22,44.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 14,03; 21,40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 8,30; 11,05; 12,00; 13,22; 16,40; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,30; 14,30; 15,30; 17,00; 20,00; 22,00; 22,20; programul III: 16,57.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; 22,30; programul II: 6,00; 9,00; 11,15; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,30; 7,30; 8,30; 10,30; 11,05; 12,15; 13,22; 14,00; 18,03; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,50; 23,10; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 12,15; 15,00; 17,00; 21,50; 22,00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,35; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 11,11; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 8,30; 10,30; 11,05; 12,15; 13,22; 14,00; 19,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 23,00; 0,03—3,00; programul II: 7,10; 9,45; 11,35; 13,00; 14,30; 15,30; 17,00.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,30; 12,30; 13,45; 15,00; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 13,00; 15,35; 17,20; 22,40. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 8,30; 12,15; 15,00; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—6,00; programul II: 7,10; 10,30; 11,30; 17,35; 22,00; programul III: 21,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8,15 — Deschiderea emisiunii. Consultații pentru elevi; 8,45 — Matineu duminical pentru copii și tineret școlar; 10,15 — ORA SATULUI: Din cuprins: ● Din 7 în 7 zile — știri și reportaje despre lucrările efectuate în legumicultură și zootehnie și pregătirea campaniei de primăvară ● Noul sistem de normare și retribuție a muncii în C.A.P. — răspunsuri la întrebările telespectatorilor ● Cronica de la Nicodinești (reportaj filmat despre Ion Nicodine-Niță, pictor țăran, despre satul lui și despre expoziția personală deschisă la București) ● Anchetă emisiunii: „Lumini și umbre” în activitatea căminelor culturale ● Muzică populară; 11,05 — Festival Beethoven. Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. Dirijor Iosif Conta; 12,00 — De strajă patriei; 12,35 — Emisiune în limba maghiară; 13,35 — Închiderea emisiunii de dimineață; 16,00 — Deschiderea emisiunii de după amiază. Film serial: „Rtul întunecat”. Film realizat de studiourile

sovietice (8 episoade); 16,45 — Realitatea ilustrată; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — La șezătoare — montaj folcloric; 19,45 — Desene animate; 19,55 — Film cu trei stele: „Cine se cațără mai sus”; 21,35 — Flori de jarnă — program muzical distractiv. Transmisiune de la Sofia; 22,05 — Ludovic Spiess și eroii verdieni (Interviu); 22,35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,45 — Cupa Mondială — Fotbal 1970.

Programul II: 20,00 — Glorii ale scenei lirice românești; 20,30 — Noutăți cinematografice; 21,00 — Inedit. Un ciclu de emisiuni muzical-coreografice; 21,35 — Roman feuilleton: „Bilciul deșertăciunilor”. Reluarea ultimului episod.

LUNI: 18,00 — Deschiderea emisiunii. Consultații tehnice; — 18,20 — Emisiune pentru tineret; 18,50 — Doi interpreți — opt instrumente; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Muzică corală în primă audiere; 19,30 — Din poezia românească; 19,40 — „Bunicul automobil”; 20,00 — Reflector; 20,10 — Anunțuri — publicitate; 20,15 — Film artistic: „Rio Bravo” (II); 21,00 — Între metronom și cronometru. Emisiune-concurs; 22,00 — Agenda politică; 22,10 — Pe strune de chitară — muzică ușoară; 22,25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,35 — Scena. Emisiune de actualitate și critică teatrală.

MARȚI: 18,00 — Deschiderea emisiunii Lumea copiilor prezintă...; 18,30 — Anchetă economică. Investiții '70; 18,55 — Anunțuri — publicitate; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 19,30 — Ce știm și ce nu știm despre om; — Copilul — o personalitate?; 20,00 — Reflector; 20,10 — Între confrăți; 20,30 — „Suferință în doi” scenetă satirică de Ion Băeșu. Interpretează Coca Andronescu și Mihai Fotino; 20,50 — „Un Othello modern”. O comedie, producție a studiourilor de televiziune din R.P. Polonă; 21,20 — Arte frumoase. Cartea de artă; 21,40 — Interpreți de muzică ușoară; 22,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,15 — Teleglob — Tanzania; 22,40 — Actualitatea muzicală.

MIERCURI: 16,00 — 17,00 — Cupa Tatra la sărituri cu schiurile. Transmisiune directă de la Zakopane; 18,00 — Deschiderea emisiunii. Studioul pionierilor; 18,30 — Totul cîntă — emisiunea a doua din ciclul „Instrumentele populare”; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Dedicății poetice lui V.I. Lenin; 19,30 — Ce înseamnă să fii contemporan; 20,15 — Tele-cinemateca: Nibelungii (partea a II-a) „Răzburarea Kriemhildei”; 21,40 — Varietăți pe peliculă; 22,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,20 — Salonul literar al televiziunii. Traducerea — gen aleatoriu sau artă? Amfitrion Tașcu Gheorghiu.

JOI: Programul I: 17,30 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18,05 — Film serial: Aventură în munți (IX) „Urmărirea”; 18,35 — Mult e dulce și frumoasă... Momente de cultivare a limbii; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Prim plan: Academiciantul Octav Onicescu, reprezentant de frunte al școlii românești de matematică; 19,50 — Reflector; 20,00 — Festival Beethoven. 200 de ani de la nașterea compozitorului. Concert al orchestrei simfonice a Radioteleviziunii (partea I). Dirijor Iosif Conta; 20,50 — Seară de teatru: „Samy” de Ken Hughes; 22,15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; — 22,25 — Avangardă; 22,40 — Fantezie. Film muzical cu Hanja Pazeltova.

Programul II: 20,00 — Festival Beethoven. 200 de ani de la nașterea compozitorului. Concert al orchestrei simfonice a Radioteleviziunii; 20,50 — Arte frumoase; 21,10 — Film serial: Răzburătorii. Reluarea episodului „Dragoste la prima vedere”.

VINERI: 17,00 — Deschiderea emisiunii. Consultații pentru elevi. Limba română (clasa a VIII-a); 17,30 — Chimie (clasele VIII—XII); 18,00 — Lumea copiilor. „Se caută o năzdrăvană”; 18,30 — Știința și producția. Cercetarea științifică pe noi coordonate; 18,50 — Interpreți îndrăgiți de muzică populară; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — Reflector; 19,30 — Mai aveți o întrebare? Inteligență și memorie: creație și erudiție; 20,30 — Film artistic: „Tandrețe”. O producție a studiourilor sovietice. Film premiat în 1958, la Mar del Plata; 21,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22,00 — Ansamblul cubanez de dans modern. Selecțiuni din spectacolul prezentat cu ocazia turneului în țara noastră; 22,20 — Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

SIMBATA: Programul I: 17,00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană; 18,05 — Cheia orașului. Emisiune concurs pentru tineret; 19,00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 — La fotograf. Un film de desene animate; 19,30 — Reflector; 19,45 — La Unire; 19,55 — Tele-enciclopedia; 20,50 — O oră cu Alfred Hitchcock; „31 februarie”; 21,40 — De toate pentru toți... telespectatorilor; 22,30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE — Telesport; 22,55 — Melodiile amintirii... Ionel Fernic.

Programul II: 20,00 — Seară de teatru: „Lucașfârul dinspre ziuă” de Rodica Niculescu; 21,20 — Seara melomanului; 21,50 — Film serial: Noile aventuri ale căpitănelui Kloss (VI). Ultimul episod: „Acțiunea grupei Wolf”.

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură I

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

Direcția învățămînt, propagandă și personal

anunță

pe cei interesați că etapa III-a a concursului de manuale pentru școlile de specialitate din rețeaua ministerului, ce trebuia să se desfășoare începînd cu data de 1 martie 1970, nu se mai ține.

Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii

anunță

pe data de 19 ianuarie 1970, orele 8,00, la sediul institutului din B-dul Ion Ionescu de la Brad nr. 6, sector 1, București-Băneasa

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi:

— un post de cercetător științific principal la Laboratorul pentru mecanizare din cadrul I.C.C.P.T.-Fundulea, specialitatea inginer mecanic agricol.

— un post de cercetător științific principal la Laboratorul pentru mecanizare de la Stațiunea experimentală Lovrin, specialitatea inginer mecanic agricol.

— două posturi de cercetători științifici principali la Laboratorul pentru mecanizare de la Stațiunea experimentală Dobrogea, specialitatea inginer mecanic agricol.

Actele necesare pentru participarea la concurs sînt:

a) copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituții de învățămînt superior din țară, precum și diploma din străinătate, echivalentă;

b) copie de pe certificatul de naștere;

c) certificatul de sănătate;

d) dovada situației militare;

e) dovada stagiului;

f) autobiografia;

g) caracterizarea institutului unde lucrează în prezent.

De asemenea, cererea de înscriere la concurs va fi însoțită, în afara actelor de mai sus, și de următoarele:

— copie de pe diploma de doctor în știință (dacă este cazul). — memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul).

— un exemplar al celor mai importante lucrări științifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului.

Informații suplimentare se primesc la secretariatul științific, telefon 33.03.62.

DIN SCRISORILE PRIMITE ÎN CADRUL CONCURSULUI NOSTRU „CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ”

Din numărul mare de articole și însemnări ce ne-au sosit la redacție în cadrul concursului dotat cu premii „Cea mai importantă realizare în agricultură” prezentăm ci-

teva în pagina de față. Anunțăm totodată că și în numerele următoare ale revistei vom continua să publicăm din cele mai izbutite scrisori trimise de către participanți.

○ MARE ÎN CÎMPIE

În județul Argeș se găsește localitatea Mozăceni, veche așezare descrisă de Liviu Rebreanu în romanul „Răscoala”. De curind, am descoperit prima monografie a acestei așezări, la Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România, scrisă în anul 1905 de preotul de atunci Niță Muzicescu: o carte mică, cu date semnificative, ce prezintă înapoieria, mizeria și misticismul care stăpîneau așezarea.

Vechea stare de lucruri s-a schimbat însă fundamental în anii democrației populare. Aici a luat ființă prima cooperativă agricolă din județul Argeș, în luna noiembrie 1949, iar astăzi, cele 3 cooperative existente în comună dețin peste 7 500 ha. Datele cuprinse în monografia anului 1905 nu mai găsesc corespondent în realitate. În comună există acum un liceu, microcentrală electrică, trei școli de cultură generală, spital, farmacie, brutărie, cămin cultural, bibliotecă cu peste 7 000 de volume, dispensar uman și veterinar, magazine mixte, satele sînt electrificate etc. Dar nu despre toate acestea mi-am propus să scriu în rîndurile de față, ci despre o altă înfăptuire recentă a cooperativitorilor din Mozăceni, și anume, este vorba de un lac de acumulare, o adevărată mare în cîmpie, pe care membrii celor trei cooperative agricole l-au creat prin forțe unite, pe valea Mozăcului, acolo unde de cînd lumea există un fir

de apă mlaoasă, care aduna vara țînțării și broaștele. Firește că n-a fost ușor să se dureze un dig lung de 190 de metri, înalt de 9 metri, cu baza de 40 de metri și avînd extremitatea de circa 4 metri, dig pe care actualmente se poate circula. El este construit în întregime din humă, bine tasată, care nu permite apei să se infiltreze. Cimentul s-a folosit numai la stăvilare și la preaplinuri. Pentru evacuarea surplusului de apă, sînt prevăzute reglări speciale. Localnicii au numit această realizare „Marea din Mozac”.

Lacul se întinde pe o suprafață de peste 70 ha, avînd adîncimea pînă la 8 metri și un volum de peste 2 000 000 metri cubi de apă, el este folosit pentru multiple scopuri. În primul rînd, eleșteul permite să se irige, pe calea aspersiunii și a brazdelor, circa 400—500 ha cultivate cu legume și cereale, precum și cîteva sute de hectare de fincață, situată în vadul văii Mozac. S-a amenajat, de asemenea, o bază piscicolă, care dă rezultate dintre cele mai bune. Aici s-a deschis, totodată, un loc de agrement și recreație. Turisții din județ vizitează această „mare în cîmpie”, amenajată într-un loc retras, la marginea pădurii Zidureanca, pe malul Mozăcului legendar.

Gheorghe CRUCEANA

OAMENII PĂDURILOR

Pe semețele plaiuri ale munților Buzăului, acolo unde norii mîngîie adesea creștelul codrilor, omul nu-și află statornică vatră.

Iată-ne aventurări într-un urcuș temerar pe o potecă furisată sub streșini de piatră, ajungînd la Ocolul silvic Pîrșcov, care administrează un patrimoniu forestier pe o suprafață de 1 824 de hectare. Terenurile sînt situate în bazinul mijlociu al râului Buzău, începînd cu comuna Vernești și sfîrșind cu Nahoiu, la care se adaugă cele două văi laterale — a Bălăneșei și a Colților, cu comunele aparținătoare.

Lăsăm în urmă Pîrșcovul și comunele înșiruite de-a lungul panglicii de asfalt — Măgura, Plaiurile, Cislău, Pătîrlagele. Forînd în istoria trecută a munților din această zonă dăm de o mărturie trăită dramatic de mulți buzoieni. Munții n-au fost totdeauna așa. În multe părți, pozoaba lor de azi, aurul verde, a lipsit. Exploatarea nerațională și nemiloasă a lemnului a dus la dezgolirea munților, la degradarea zonei forestiere.

Pentru a readuce climatul silvestru, în regimul nostru s-au depus eforturi de mare amploare. Și oamenii au ieșit învingători.

La punctul Chichilaia s-au ameliorat

peste 100 de hectare degradate. Ne continuăm drumul și oprim în punctul Raveana Sărățelul. Întîlnim un grup numeros de oameni, deși străbatem lungi singurătăți. Facem cunoștință cu pădurarul Ion Băiculescu, un om pe măsura brazilor din pădure, care a dedicat dezvoltării patrimoniului silvic 24 din cei mai frumoși ani ai săi.

Întoarcem filele calendarului și derulăm timpul, ca pe o peliculă de film. În ultimii ani s-au împădurit aici 700 de hectare, într-un teren gol, degradat, și în pante de peste 30 de grade.

În partea cea mai nordică a ocolului — zona Colți—Aluniș, prin o acțiune curajoasă, oamenii de aici au acoperit cu puieți, cu multă trudă și migală, învingînd numeroase greutăți, mai bine de 600 de hectare.

Cu cîțiva ani în urmă, un inspector spusese: „Celor ce vor împăduri aici, le voi ridica o statuie”.

Nu una, ci zeci de statui ar trebui în acest caz să li se ridice celor din colectivul care a realizat această admirabilă operă. Căci oamenii au investit eforturi, răbdare, pasiune, corectînd și înfrumusețînd natura.

Alexandru DEȘLIU

TEHNICIENII NOȘTRI

Ținînd seama de priceperea oamenilor, ca și de faptul că dispune de 500 ha cu fînețe, 600 ha cu pășuni și peste 200 ha cu lucernă și trifoliene, cooperativa agricolă din comuna Cîndești, județul Neamț, a dezvoltat în mare măsură sectorul zootehnic. În prezent, ea are, între altele, 500 de taurine și 800 de ovine.

Firește, pentru buna organizare a muncii și îndrumarea necesară îngrijitorilor este nevoie de un tot mai susținut sprijin tehnic. Acesta este acordat de către tehnicienii veterinarilor Elena Jitaru și Ion Pauleț, care au introdus în ultimul an selecționarea exemplarelor valoroase de vaci și vițele, reușind să constituie un prim lot de 44 de capete. De asemenea, ei au selecționat și 80 de mieluțe, introduse într-un regim special de hrănire, spre a se obține ovine viguroase, de mare productivitate.

Un merit substanțial în apărarea sănătății animalelor din cooperativă are și tehnicianul veterinar Tudorel Năsiescu. La început, cînd a fost repartizat în cooperativă, fiind originar chiar din comună, oamenii nu au manifestat prea multă încredere în el, zicînd că-i... prea tînăr, ce poate ști el despre bolile animalelor? Dar Tudorel s-a așternut temeinic la muncă, a început să controleze zilnic grajdurile și efectivele, să aplice tratamente, și, în scurtă vreme, a izbutit să înlăture o serie de maladii, ca rujetul la porci, distomatoza la ovine, rabia la vite și cîini etc. Multe săptămîni de-a rîndul Tudorel Năsiescu a ac-

tivat neobosit pentru a aduce medicamentele necesare, a izola animalele bolnave și a face inoculări.

Dar rezultatele, repet, s-au văzut în scurtă vreme. atît la grajdurile cooperativei agricole, cît și în gospodăriile oamenilor din cele șase sate ale comunei Cîndești. Numeroși cooperatori, cum sînt Gheorghe Asmarandei, Gheorghe Capră, Vasile Vrînceanu și alții au mulțumit din inimă pentru intervențiile prompte prin care tehnicianul veterinar le-a salvat animalele de la moarte sigură.

Laudă tehnicienilor noștri!

Tache VASILACHE

CINEMASCOPE LA ZĂRNEȘTI

Cinematograful sătesc din comuna Zărnești, județul Neamț, a luat ființă în 1957, la șase ani după constituirea cooperativei agricole. Aparatul de proiecție funcționa într-o încăpere veche, necorespunzătoare și... neprimitoare, unde cîndva fusese o circiumă.

Locuitorii satului nostru vizionaseră cîte un film doar prin intermediul caravanei cinematografice.

Setea de cultură și dragostea față de film i-a determinat pe săteni să propună înființarea unui cămin cultural co-

respunzător, cu o sală mare de festivități pentru cinematograful. Și el a devenit realitate. Oamenii au îndrăgit mult filmul documentar agricol și filmul artistic, astfel încît azi au la dispoziție două cinematografe, unul la centrul comunei, altul în satul Traian. În 1969, au fost prezentate pe ecranele ambelor cinematografe, de cîte trei-patru ori consecutiv, filme cu privire la cultivarea a diferite plante de cîmp, creșterea animalelor, munca în legumicultură, viticultură, aspecte din mecanizarea lu-

crărilor, realizări ale unor C.A.P. frun-tase.

În prezent, pe lîngă cele 3—4 filme oferite săptămînal sînt prezentate și o serie de documentare, în sprijinul cercurilor pentru aprofundarea cunoștințelor. Demn de remarcat e faptul că cinematograful nostru de la centrul comunei a fost amenajat și pentru proiecții cinematografice.

Ion I. AXINTE

După cum am anunțat în nr. 1 (361) din 8 ianuarie al revistei noastre, în prezent o comisie, alcătuită special în acest scop, revizuește atît articolele publicate în cadrul concursului, cît și cele acceptate spre a vedea lumina tiparului. În urma lucrărilor respective vom anunța numele premianților și ale celor care au primit mențiuni.

CALEIDOSCOP

MONUMENTE ALE NATURII

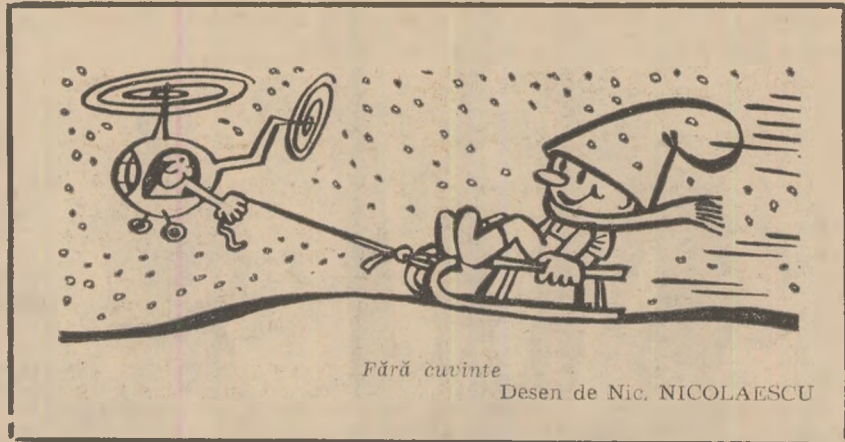
VULCANII „NOROIOȘI“

Vulcanii noroioși de la Piclele, jud. Buzău, denumiți de săteni „fierbători“ reprezintă un fenomen natural unic în țara noastră. Aceste ridicături de formă conică sînt variate. Cei mai mici „vulcani“ sînt cît un mușuroi de furnici, iar cei mai înalți ating zece metri. Ei sînt legați de existența petrolului. Originea lor a fost explicată pentru prima dată de profesorul Grigore Cobălcescu, care a cercetat această regiune cu mai bine de 80 de ani în urmă.

În „Pseudokinetikos“, Alexandru Odobescu, care a călătorit și prin părțile acestea, are o descriere plastică a acestei regiuni cu aspect selenar

„Dacă nu știți și n-ați văzut, să vă spuie că acolo și-a așezat necuratul cazanele cu smoală clocotită; pe sub pămînt gîlție și fierbe glodul noroios, mai rece decît gheața, mai negru decît ceața; apoi, pe guri căscate prin tot ocolul acestei văi fără de scursare, țîșnește în sus, cînd de-o șchioapă, cînd de-o palmă, cînd de un stîncen și mai mult...“

Regiunea vulcanilor noroioși de la Picle a fost declarată monument al naturii. Ea atrage numeroși vizitatori, nu numai din rîndul geologilor și al altor specialiști, ci și turiști din întreaga țară.

Fără cuvinte
Desen de Nic. NICOLAESCU

REZERVAȚIE NATURALĂ

În Marea Aral există o insuliță denumită Barsa Kolmes, ceea ce, în idiomul local, înseamnă „te duci — nu te întorci“. Insulița a fost denumită astfel, datorită stîncilor inaccesibile de pe tîrmul ei sud-estic, lipsei de apă potabilă și unei întîmplări dramatice petrecute la sfîrșitul secolului al XVIII-lea sau începutul secolului al XIX-lea. Scăpînd de războaiele civile, un grup de cazaci n-azi au hotărît să se adăpostească pe insulă. Iarna, oamenii și animalele au venit aici pe gheață, iar vara, cînd toate rezervoarele cu apă din zăpezile topite au se-

cat, a început tragedia. Atunci au pierit cu toții.

În ciuda acestei reputații sumbre, insula a fost declarată rezervație naturală. Ea a fost populată cu cei mai vechi reprezentanți ai planetei noastre, mamifere aproape contemporane cu mamuții, ca calkanii (*Equus hemionus*) ș.a. Ele se află pe insulă în deplină siguranță. Problema apei de băut s-a rezolvat de la sine: salinitatea apei din Marea Aral este de trei ori mai mică decît a apei de mare obișnute și animalele s-au obișnuit să bea apă sărată.

HORTICULTORUL AMATOR

Protejarea trandafirilor contra înghețurilor

Trebuie știut că iernatul îl suportă bine numai trandafirul cu tulpină sănătoasă, puternică, lemnificată și coaptă, cu alte cuvinte care și-a terminat creșterea și a intrat în repaus. Pentru trandafiri nu sînt atât de periculoase gerurile, cît umezeala, care provoacă putrezirea și distrugerea lor. De aceea, după ce se adună și se ard toate resturile ca: frunze uscate, buruieni, ramuri etc. înălțurîndu-se cu această ocazie și toate frunzele rămase pe ramuri, coroană etc. pentru a se evita excesul de umezeală se scurtează din vîrf ramurilor crescute prea lungi, din cele prea dezvoltate și nelemnificate, care n-ar fi necesare culturii anului viitor și ar îngreua îmbrăcățul și îngropatul pentru iarnă. Apoi, se acoperă trandafirii. Pentru protejarea peste iarnă a trandafirilor se recomandă numai materiale complet uscate, ca: pămînt, nisip de râu, rumeguș, frunze, ramuri de brad, pudreri de cîneapă etc. Se vor evita gunoiul, finul, mușchii și pămîntul umed și greu, în bulgări.

Trandafirii pitici vor fi mușuroiți cu pămînt uscat și mărunt, făcîndu-le un mușuroi cu baza cît mai mare și înălțimea de 30-40 cm în jurul rădăcinii, în funcție de mărimea tufei. Unii obișnuiesc să pună lăzi sau cutii peste tufele de trandafiri mai ales la cei izolați, peste care așează pămînt în grosime de 20-25 cm., iar alții folosesc acoperirea denumită „uscătă“. Această metodă se aplică la trandafirii cu trunchi și constă în aplecarea lor la pămînt, acoperirea cu scinduri, sau igheaburi de lemn și frunze la cea 15 cm. de la pămînt, amenajate ca un podet și peste care se pun cea 20-25 cm pămînt, acoperind totul complet. Cel mai recomandabil este să fasonăm coroana celor cu trunchi, tăind rămășițele la 30-35 cm., după care facem o gropă de 30-35 cm., la o distanță convenabilă de rădăcina lor; apoi, îi aplecăm foarte ușor și cu grijă, introducîm coroana în gropă, du-

ca, a început tragedia. Atunci au pierit cu toții.

La unele soiuri urcătoare sau semiurcătoare care sînt mai sensibile la gerurile mai aspre, trandafirii trebuie dezlegați de pe suporturi ori spalieri, ramurile aplecate și culcate la pămînt, după care sînt îngropate cu pămînt uscat și mărunt, dinspre bază spre vîrf, făcîndu-se un bilon de cea 25-30 cm. grosime și în lungime după nevoie. Se poate aplica și acoperirea uscată.

Se recomandă ca înainte de acoperirea și protejarea trandafirilor pentru iarnă să fie stropiți cu o soluție slabă de lapte de var și chiar cu sulf mușabil 3 la sută, care va dezinfecta și distruge sporii de ciuperci, ouăle de insecte și îi va întări și contra înghețului iarnă.

Ing. Eugeniu LUBAN

De la lume adunate

OI ÎN... MINI-JUPE

Noua modă „mini-jupe“ îngrașă picioarele. Aceasta este concluzia la care au ajuns unii specialiști americani și au afirmat-o numai după ce au procedat la numeroase măsurători. Explicația acestui fenomen — susțin aceiași specialiști — este „reflexul de autoapărare a corpului pentru a proteja sistemul circulator“.

Imediat, spiritul practic american a intrat în acțiune. Este vorba acum de exploatarea acestui fenomen în domeniul creșterii animalelor. Cu titlu experimental se vor tunde picioarele oilor pentru a vedea dacă prin expunerea la frig acestea se vor îngrașa mai repede.

CÎND AȚA E INVIZIBILĂ...

O firmă britanică a realizat recent fire de ață absolut transparente, deci invizibile. Existența unui asemenea fir face să nu mai fie necesar un întreg sortiment de ațe de diverse nuanțe pentru țesăturile colorate. Firul invizibil, din nylon inalterabil, ia culoarea țesăturii pe care o coase.

...IAR NASTURELE MAGNETIC

O firmă americană va fabrica țesături în care vor fi incluse fire magnetice. Cu ce scop? Pentru a nu se mai coase nasturii. Aceștia vor avea miez metalic și va fi suficient să-i atingi de pinza cu fire metalice ca să se fixeze și să nu cadă. În felul acesta nimeni nu-și va pierde vremea să coasă nasturii și nimeni nu-i va mai pierde.

CETAȚI SUPRAPUSE

În Polonia, la vărsarea râului Zgłowiaczka în Vistula, în apropiere de orașul Wrocław, arheologii au descoperit rămășițele unei cetăți datînd din secolul 11, era noastră. La efectuarea săpăturilor pentru dezgroparea zidurilor ei, s-au descoperit urmele unei alte așezări mult mai vechi, peste care a fost ridicată fortăreața.

„ANUL NOU“ ÎN FILATELIE

A intrat în tradiție emiterea unor serii de mărci postale care oglindesc frumoasele obiceiuri populare. Pe această linie se înscrie și noua emisiune de mărci postale intitulată „Anul Nou“. Cele 4 valori care formează seria ilustrează printr-o interesantă grafică tradiționalele obiceiuri de Anul Nou: colindele, sorcova, bulaiul, plugușorul. Cunoscut pentru adîncul lor caracter popular, aceste obiceiuri fac parte integrantă din cortegiul sărbătorilor de Anul Nou, avînd un pronunțat caracter laic, ilustrînd îndeosebi ideea de belșug, prosperitate și viață fericită pentru anul următor.

Două plicuri „prima zi a emisiunii“ obliterate cu o ștampilă specială, întregesc frumoasa emisiune tematică, prima de acest gen în filatelia românească.

Valorile seriei: 40, 55 bani, 1,50 și 2,40 lei.

„TUNUL“ SCARABEULUI

În America de Sud a fost descoperit, de curînd, un scarabeu care dispune de un „armament“ special pentru lupta cu dușmanii. El are în frunte un adevărat tun — un fel de corn găncit — prin care aruncă, atunci cînd este atacat, un produs veninos, fierbinte. Cercetătorii care l-au descoperit au stabilit că scarabeul are în stomac un rezervor cu soluțiile toxice necesare alimentării „tunului“. Cînd soluțiile sînt expulzate, ele se transformă într-un adevărat gaz toxic, avînd temperatura de 100 de grade. Din cauza pericolosului armament de care dispune, scarabeul — pe care-l vedem în fotografie — este un fel de stăpîn al junglilor, toate ființele pe care le întîlnește fugind din calea sa.

ZIG-ZAG

Napoleon vizita orașul Rouen. Între altele văzu și lucrările de lărgire a Senei spre a o face navigabilă pentru vasele mari.

Împăratul se sui într-o barcă cu inginerul șef, tînr pleros, cu aere de visător, exact tipul ce-i displăcea monarhului.

— Cît e de lat fluviul aici? — întrebă Napoleon.

— Trei metri, Sire.

— Ce adîncime are?

— 15 picioare.

— Cîte păsări îl traversează acum? — continuă Napoleon batjocoritor.

Atunci, inginerul, după o clipă de ezitare, se inclină răspunzînd:

— Una singură, Sire... Dar ce pasăre?... Un vultur!

Napoleon îl decoră.

În Kansas City, un agent de asigurare convinge pe un eventual client:

— Înțelegi? În fiecare an plătești o sumă mică și te asiguri împotriva accidentelor... Și ascultă aici: dacă-ți rupi un picior primești 300 de dolari, dacă-ți rupi un braț îți dă 500 de dolari. Și dacă ai norocul să rămii fără mîini și fără picioare, ești un om bogat!

Un scoțian se prezintă la o casă de amanet și se adresează funcționarului de la ghișeu: „Mi-am amănulat deunăieri ceasul sub nr. 3864. Vreți să-mi spuneți, va rog, cît este ora?“

Un amator de artă vine la un pictor: „Aș dori ceva în ulei. Dar ceva ieftin!“

„Dacă trebuie să fie ceva ieftin, replică pictorul, vă recomand niște sardele în ulei!“

Bunica și mama se extaziază în loja micului Juan, laudîndu-i calitățile.

— Ce frumusețe de copil! exclamă bunica. Cînd va fi mare toate fetele o să alerge după el.

— Da, dar eu am să alerg mai repede — spune băiețelul.

DOCUMENTAR EXTERN

ASPECTE DIN AGRICULTURA AUSTRALIEI DE NORD

Partea cea mai nordică a continentului australian — aparținând statelor Australia de Vest, Hucensland și Teritoriului de Nord — este situată în zona musonică.

Rocile, relieful și solurile sînt în cea mai mare parte foarte vechi. Clima este caldă și prezintă în timpul anului o perioadă umedă și una aridă. Temperaturile maxime lunare sînt de 35—39° C în octombrie și noiembrie, iar cele minime nu coboară sub 12°C. Media anuală a precipitațiilor variază de la peste 1500 mm în nord la peste 600 mm în interiorul continentului. Precipitațiile cad într-o perioadă de pînă la 4—6 luni pe an în vară, în timp ce 4—5 luni de „iarnă” australă sînt practic lipsite de ploie.

Vegetația naturală dominantă este reprezentată prin păduri rare, în care se întîlnesc numeroase specii de eucalipt și ierburi perene și anuale care ating 1—3 m înălțime. Solurile cele mai răspîndite sînt solurile roșii și galbene subtropicale, solurile lateritice și solurile roșii nisipoase; în unele depresiuni apar soluri foarte argiloase de culoare închisă (vertisoluri). Toate solurile din zonă sînt deficitare în azot și fosfor, iar în partea mai umedă a zonei și în potasiu și sulf.

Pînă la stabilirea primilor europeni în zona musonică (1824) nu se poate vorbi de agricultură în această parte a Australiei. Primii coloniști au făcut numeroase încercări de a dezvolta agricultura, multe încununate de succes. Totuși, populația restrînsă și condițiile de mediu puțin favorabile coloniștilor albi, problema transportului în anotimpul ploios, lipsa unor piețe de desfacere pentru produsele agricole au stînjinit dezvoltarea agriculturii. În 1943, în regiunea orașului Darwin, cel mai mare oraș din această parte a Australiei, existau numai 30 mici ferme care produceau arahide, fructe și zarzavaturi. Creșterea bovinelor, inițiată în 1880, s-a dezvoltat mai mult, dar îndeosebi ca o activitate rudimentară ce poate fi denumită mai curînd „vînațoare de bovine”, deoarece acestea cresc aproape singure, fără o îngrijire specială, pe proprietăți imense,

împrejmuite (cu o densitate medie de 3 animale la 100 ha).

În general, animalele sînt controlate odată pe an pentru a se marca și castra cele tinere și pentru a se separa exemplarele destinate vânzării.

După 1945 s-au făcut investiții considerabile și cercetări pentru dezvoltarea agriculturii și silviculturii. Creșterea vitelor este stimulată prin crearea de noi debusee la abatoarele construite în acest scop, prin asigurarea transportului cu autocamioane pe o rețea de drumuri îmbunătățită sau prin introducerea de bovine tropicale. S-a extins și se extinde cultura arahidelor, a legumelor, fructelor și a sorgului, iar în regiunile de coastă a orzului.

Factorul limitativ principal în dezvoltarea creșterii animalelor în Australia de Nord este rapida scădere în greutate a animalelor în perioada aridă, ca urmare a pășunatului ierburilor în stare uscată, stare în care își reduc mult conținutul în proteine. Prin cercetările științifice efectuate la stațiunea de la Katherine (Teritoriul de Nord) s-a găsit o

plantă, lucerna de Townsville, de mare productivitate și care își menține conținutul de proteine și în stare uscată. Animalele crescute pe pașiști cu lucernă de Townsville continuă să crească în greutate și în perioada aridă. În prezent, se urmăresc în câteva ferme pilot aspectele economice ale extinderii pașiștilor cu lucernă de Townsville.

Rezultate bune în ameliorarea pașiștilor s-au obținut prin împrăștierea din avion a îngrășămintelor cu fosfor și a semințelor sau prin incendierea pașiștilor uscate la începutul sezonului umed. La Kimberley (Australia de Vest) există o stațiune de cercetări agricole pentru studierea căilor de dezvoltare a agriculturii și zootehnicii în partea mai aridă a zonei musonice, în condiții de irigare.

S-a studiat la început agrotehnica bumbacului în condiții de irigare și s-au selecționat cele mai bune varietăți pentru condițiile locale. În ultimii ani, urmîndu-se diversificarea producției, s-a trecut și la studiul culturii altor plante ca sorgul, orezul, trestia de zahăr, grîul și unele plante furajere.

Apa de irigație în regiunea respectivă este excelentă, iar probleme de salinizare secundară a solului nu se pun. De remarcă că în condiții de irigare se pot obține, în această parte a Australiei, două recolte pe an sau chiar trei recolte în cazul sorgului.

Ing N. FLOREA

Pădure rară în nordul Australiei

D. D. T. -UL ÎN DECLIN?

În dorința de a alunga insectele de pe teritoriul său cu „arme” industriale, omul a ajuns în situația de a trebui să se aplece de efectele propriilor sale produse.

Viața se întemeiază pe legi de echilibru foarte precise. Viteza de reproducere a tuturor acestor specii, ca și mortalitatea lor, este echilibrată în așa fel încît numărul de indivizi aparținînd fiecărei specii din acel spațiu să fie păstrat.

Eliminarea masivă a insectelor nu pare să atingă acest echilibru natural. De altfel, viteza lor de reproducere este atît de mare încît distrugerea lor totală nici nu putea fi prevăzută. Dar, efectul distrugător al produselor chimice s-a răspîndit asupra unor ființe vii cu mult mai complexe și mai fragile decît insectele, cum sînt peștii, păsările și, în cele din urmă, omul însuși.

Organismele de control al sănătății publice își îndreaptă acum atenția asupra acestei probleme care se dovedește gravă și urgentă. Remediul de ieri — D.D.T.-ul, produs clorurat, virulent, acționînd în primul rînd asupra insectelor purtătoare de germeni, în special din regiunile calde și umede, a devenit astăzi o adevărată otrăvă. Inventatorul D.D.T.-ului, chimistul Paul Müller, a primit în 1948 premiul Nobel pentru acest remediu miraculos. Dar după 20 de ani de utilizare masivă, cîfrîndu-se la aproximativ 1,5 milioane de tone împrăștiate pe pămînt, se poate remarca faptul că o foarte redusă cantitate din acest produs (antrenată de cursul apelor spre lumea aquatică) se regăsește la un procent mult mai ridicat în zooplancton. apoi la peștii mici, la cei mari care fi înghit și, în cele din urmă, se regăsesc într-o concentrație mult mai mare decît la

originea, în țesuturile păsărilor care se hrănesc cu pești. D.D.T.-ul rămîne activ în proporție de 50 la sută timp de 10 pînă la 15 ani după prima pulverizare și nu se dizolvă în apă. Litoralul maritim și apele interioare conțin actualmente, în întreaga lume, urme de substanțe organoclorate chiar în locurile foarte îndepărtate de orice activitate industrială. Totodată, trebuie să se țină seama de faptul că vîntul și atmosfera sînt cele mai active forme de răspîndire a produselor nocive.

Orice campanie de dezinsectizare provoacă, în același timp, modificări masive în flora și fauna înconjurătoare, începînd cu planctonul vegetal, care în prezența D.D.T.-ului în concentrație de 1/1 000 000 își inhibă capacitatea de fotosinteză și își reduce productivitatea cu 77 la sută. Reducerea planctonului antrenează reducerea bancurilor de pești. Urmărînd șirul de viețuitoare, pericolul ajunge în cele din urmă la oameni; s-au descoperit urme de D.D.T. pînă și în laptele matern, în anumite locuri. Asimilarea vitaminei A suferă perturbări în prezența D.D.T.-ului în organism.

Paradoxal este tocmai faptul că inamicii vizați, insectele, cu marea lor capacitate de adaptare, devin din ce în ce mai rezistente la insecticide. Se evaluează că 150 specii de insecte au devenit imune la D.D.T.

În multe state ale lumii, între care Suedia, Olanda, Danemarca, folosirea D.D.T.-ului a fost interzisă pentru cîtiva ani. În S.U.A. este interzisă pulverizarea D.D.T.-ului în apropierea păsunilor iar în R.F.G. folosirea D.D.T.-ului a fost reglementată și limitată la 192 de tone anual.

I. MIHNEA

ORIZONTURI

TEHNICA AGRICOLA
ÎN ANUL 2000

Specialiștii unei firme mari constructoare de tractoare din S. U. A., afirmă că în anul 2000 vom fi martorii unor realizări importante în domeniul tehnicii agricole. De exemplu pentru semănatul, prin metoda administrării pneumatice se vor întrebuița mașini echipate cu „ochi electronic”. Alte mașini dotate cu dispozitive electronice și „degete” mecanice, vor stabili singure dacă fructele sînt coapte pentru a fi recoltate, le vor recolta, le vor sorta și împacheta pe loc, în timp. În același timp, vor planta pe loc semințe noi.

Pentru stropitul cîmpurilor, vor fi întrebuițate după părerea acestor specialiști mașini speciale reprezentînd o combinație de elicopter și aparat pe pernă de aer.

Tractoare cu transmisie la șase roți motoare vor fi dirijate cu ajutorul unor cabluri și dispozitive de reglare. Cabina mobilă a tractorului, situată înainte, foarte confortabilă, va fi prevăzută cu dispozitive pentru încălzirea hranei tractoristului, instalație pentru condiționarea aerului și frigider, precum și televizor, cuplat cu centrul de comandă al fermei. Lucrătorii din agricultura anului 2000 vor trebui să poseze cunoștințe tehnice în electronică, biochimie, fizică, mașini de calcul, conchid autorii prezivunii.

APARAT PENTRU INFOLIAREA SPERMEI DE TAURI

La stațiunile de însămînțare artificială din Republica Populară Ungară, pentru ambalarea spermei de tauri în fiole de sticlă, se folosește pe scară largă un aparat foarte simplu, compus dintr-o sticlă gradată cu gît larg, avînd capacitatea de 500 ml. Sticla este prevăzută cu un dop de cauciuc cu două orificii, două tuburi de sticlă, un tub-niplu de cauciuc și baloane Richardson.

Sperma se diluează direct în sticlă, care se închide apoi cu dopul în care sînt montate tuburile de sticlă; în tubul scurt (de 8 cm), prin care se pompează aerul în sticlă, se introduce un filtru de vată, urmîndu-se apoi cu tubul de cauciuc și baloanele Richardson. Toate aceste piese, adică sticla, dopul și toate tuburile se sterilizează în prealabil. Pentru o bună reținere a dopului în sticlă, el se fixează cu ajutorul unui inel subțire de cauciuc, ce se aplică pe suprafața verticală exterioară a aparatului.

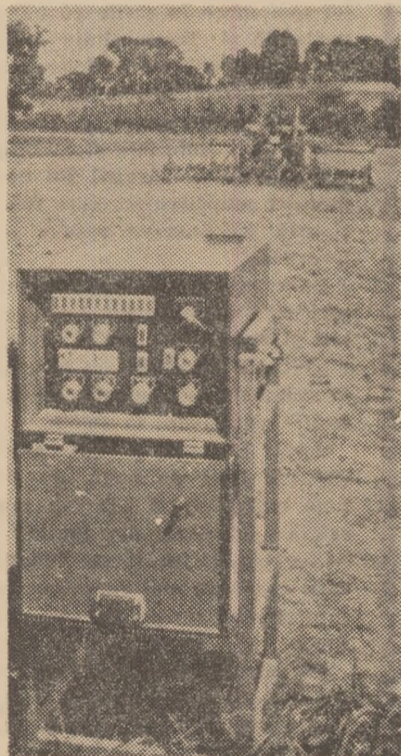
Aparatul pregătit în acest fel și umplut cu spermă se introduce într-o cabină sterilă, unde se face umplerea fiolelor cu spermă, care se închid cu dopuri de cauciuc netoxic. Cu ajutorul degetului mare și cel arătător de la mina stîngă introdusă în termostaț manipulantul strînge tubul subțire de cauciuc unit cu tubul lung de sticlă care ajunge pînă la fundul sticlei, iar cu mina dreaptă pompează aerul cu ajutorul baloanelor Richardson. Prin reglarea periodică a stringerii tubului cu degete, manipulantul umple repede toate fiolele cu spermă și le închide apoi cu dopuri.

PERI DE PORC FOLOȘI CA NUTRET

Perii de porc conțin 92,7 la sută cherafină, substanță de fapt nedigerabilă. Cercetătorii Facultății de agricultură din Guelph (Canada) au introdus perii în autoclave, provocînd descompunerea cherafinei, care astfel devine digerabilă. Experimente de hrănire la păsări au arătat că într-o rație compusă din porumb și 20 la sută șroturi de soia, cea 5 la sută din șroturile de soia s-au putut înlocui cu făină din perii de porc tratați în autoclavă.

OGOR DE... AUR

Chimiștii bieloruși V. Soldatov și N. Periškin au experimentat „ogoare artificiale” saturate cu substanțe hrănitoare. Solul artificial conține o serie de ioni necesari tuturor plantelor, dar pe care îi cedează numai atunci cînd sînt folosiți de plantele respective. Solul artificial este constituit din rășini schimbătoare de ioni. „Pămîntul” ogorului artificial arată ca un nisip auriu de granulație grosieră. Fiecare granulație conține pînă la 8 la sută substanțe nutritive. Stocul de substanțe nutritive dintr-un astfel de sol ajunge pentru 10-15 ani. În cursul încercărilor, de pe un metru de ogor artificial au fost recoltate 8 kg de cartofi. Aceasta este considerabil mai mult decît poate da un pămînt natural bine îngrășat.

Tractorul fără tractorist a devenit, după cum se poate vedea în imaginea noastră, o realitate. Pentru moment — o realitate experimentală. Tractorul — în planul al doilea lucrează... singur. Ordinele i le dă cutia de comandă care poate fi văzută în prim plan. Deocamdată nu se poate stabili care din doi lucrează mai bine: tractoristul în carne și oase sau cel electronic

AGRICULTURA PE GLOB

COLOCVIU LA ZEMUN-POLIE

Note de drum din R. S. F. Iugoslavia

Fabrica de nutrețuri combinate din Zemun-Polie, cu o capacitate anuală de 20 000 tone, este una dintre primele de acest gen construite în Iugoslavia

Străbăteam incântătorul peisaj al Serbiei, pe magistrala Novi-Sad — Belgrad, stăpînit de curiozitatea stîrnită de promisiunea colegului meu de călătorie Ștefan Laza:

— Vom poposi la Zemun-Polie, orașelul zootehniei.

Intr-adevăr, în localitatea amintită și-au stabilit sediul citeva instituții a căror activitate este legată nemijlocit de promovarea zootehniei, în-deletnicire cu pondere și cu rezultate remarcabile în această zonă a Iugoslaviei.

În spatele primei uși pe care am deschis-o, ne aștepta cu amabilitate directorul Institutului de cercetări zootehnice, ing. Voiko Marinkovici. Spre marea noastră mulțumire, cele câteva ore de discuții — după care a avut loc vizitarea institutului — s-au transformat într-un autentic colocviu pe teme, bineînțeles, zootehnice.

O primă constatare: trecînd în revistă tomurile bibliotecii, privirile mi s-au oprit pe citeva lucrări științifice românești, ultimele publicate la noi. Intuindu-mi întrebarea, directorul mi-a explicat că între institutul pe care îl conduce și Institutul de cercetări zootehnice din România s-a stabilit o colaborare fructuoasă pe care el o apreciază în mod deosebit.

În această atmosferă de caldă ospitalitate, colocviul început la masa rotundă, alături de alți citiva cercetători ai institutului, printre care Mi-litar Velicovici, Vukița Ceranici, Liubița Jigici, Vita Costici și alții, mi-a dat prilejul să aflu o serie de lucruri interesante în legătură cu organizarea, preocupările și planul de cercetări al institutului.

Prima și cea mai interesantă con-

statare a fost aceea că institutul — care lucrează pe principiul gestunii economice proprii — are un plan de cercetări în care ponderea o dețin temele propuse, „comandate” de o serie de instituții agricole din țară și de peste hotare. Răspunsul științific la aceste „comenzi” constituie, de fapt, principala sursă de finanțare a institutului.

O preocupare susținută o au cercetătorii de la Zemun-Polie pentru elaborarea celor mai eficiente soluții în vederea sporirii producției de carne. În acest sens sînt studiați, sub aspect biologic și economic, metișii rezultați dintre rasele locale și Aberdeen-Angus, Charoleză, Montafonă și Hereford, în vederea stabilirii schemelor optime de încrucișare. Tot în cadrul cercetărilor privind creșterea taurinelor, o serie de teme vizează prepararea celor mai economici substituenți de lapte în hrana vițelilor.

Secția de ovine a institutului are în vedere consolidarea unui tip de animal care să corespundă în egală măsură și cerințelor de lînă, dar și de carne.

— În acest scop, spunea Vukița Ceranici, încrucișăm, în diverse variante, rasele Merinos de Stavropol și de Caucaz cu rasele Southdown, Hampshire, oaia germană cu capul negru, pînă la generațiile care ne răspund cel mai bine la obiectivele pe care ni le-am propus.

În domeniul porcinelor, cea mai remarcabilă realizare o constituie formarea unui tip de porc alb, cu aptitudini pentru producția de carne, la care prof. dr. Iovan Velici a lucrat mai bine de 10 ani. Noua rasă — declarată nu de mult timp — se ca-

racterizează printr-o precocitate remarcabilă, o prolificitate medie de 10,6 purcei, osatură puternică, rezistență deosebită la diverse boli. Tot în cadrul secției de porcine s-a lucrat la castrarea timpurie a vierușilor la vîrsta de 25—30 de zile, prin aplicarea metodei Barbuțian, îmbunătățită. Secționarea canalului seminal, deci menținerea funcției endocrine, a dat rezultate deosebit de bune — remarcăm interlocutorii.

Din preocupările secției pentru studiul păsărilor am reținut formarea unor hibrizi pentru carne, stabilirea influenței diferitelor rețete de furaje combinate asupra producției de ouă și carne. Cu un consum specific de 2,3—2,4 kg de furaj combinat, hibridii obținuți au realizat la vîrsta de 2 luni greutatea de 1,5 kg.

Un mare volum de cercetări este afectat problemelor de alimentație și de tehnologie a preparării furajelor. Se studiază atît posibilitățile de îmbilare a unor nutrețuri cu un conținut mai mare de celuloză, cît și elaborarea celor mai eficiente rețete de furaje combinate. Faptul că în Iugoslavia — așa cum relatau cercetătorii de la Zemun-Polie — întreaga gamă de premizuri se fabrică în țară atestă, fără îndoială, și aportul institutului la rezolvarea acestei probleme.

Discuțiile purtate, realitățile văzute cu ocazia vizitării institutului, pasiunea și interesul cercetătorilor pe care i-am cunoscut mi-au săurit imaginea unui colectiv harnic, priceput, dornic să contribuie nemijlocit la promovarea zootehniei moderne.

Ing. Lucian ROȘCA

CARNET ECONOMIC

SERELE ȘI PRODUCȚIA DE SERĂ ÎN EUROPA

Legumele și fructele de seră, considerat pînă nu demult un aliment de lux, se transformă tot mai mult într-un produs de consum obișnuit, care contribuie la diversificarea alimentației în timpul iernii.

În Europa, cultura de seră a cunoscut o expansiune rapidă în special în ultimii 10 ani, ajungînd să cuprindă astăzi circa 22 000 hectare repartizate pe principalele țări după cum urmează: Olanda 6 500 ha, Italia 5 000 ha, Anglia 1 630 ha, Belgia 1 500 ha, Franța 1 100 ha, U.R.S.S. 1 000 ha, R. F. a Germaniei 980 ha, Polonia 600 ha, Bulgaria 600 ha, România 580 ha.

Mai deșin suprafețe cu sere, sub 500 ha, următoarele țări în ordinea importanței: Insulele Guernsey, Țările Scandinave, Ungaria, Elveția, Irlanda, R. D. Germană, Iugoslavia, Austria, Grecia.

Din totalul de 22 000 ha, 18 000 ha sînt acoperite cu geam, iar 4 000 ha sînt acoperite cu material plastic. Italia se află în frunte în ceea ce privește utilizarea materialului plastic. Cea mai mare parte a serelor sale, și anume 3 500 ha, sîntuate de-a lungul coastei Mării Tireniene și în Sicilia, deci beneficiînd de o climă blîndă și luminozitate favorabilă, sînt acoperite cu material plastic. Dintre acestea, 90 la sută au schelet din lemn, iar încălzirea se face cu sobe cu gaz și arzătoare cu motorină. Costul unui m.p. de astfel de seră este de două ori mai mic decît al unui m.p. de seră cu schelet metalic și material plastic și de aproximativ 20 de ori mai mic decît al unui m.p. de seră cu schelet metalic și geam.

Serele cu material plastic cîștigă în ultimul timp o extindere tot mai mare în țările cu climă moderată și luminozitate suficientă, datorită avantajelor economice (investiții mici) cît și celor tehnice (mobilitate, păstrarea mai bună a umidității și căldurii, posibilitatea construirii de acoperișuri semicirculare care favorizează pătrunderea razelor solare etc.).

Ce se produce în sere? În primul rînd legume. Acestea dețin trei sferturi din suprafața totală a serelor, respectiv 16 300 ha. Principalele legume cultivate sînt roșiile, castraveții și salata.

Serele Europei produc anual 600 mii tone de roșii, 400 mii tone castraveți și 200 mii tone salată. Jumătate din cantitățile de mai sus le furnizează Olanda, care este cea mai mare producătoare de legume de seră din lume.

Suprafețe mai mici de sere sînt ocupate cu: ardei gras, vinete, fasole, conopidă, gulii, pepeni etc.

În sfîrșit, alte produse cultivate în sere sînt florile, care ocupă aproximativ 2 000 ha, cea mai mare parte în Olanda (1 200 ha) și Anglia (450 ha) — viță de vie și căpșuni, ultimele două produse avînd o importanță mai mare în Belgia și Olanda.

Rodica GHEORGHÎA

Halele Parisului la răscruce

Marile hale ale pieței de interes național de la Rungis, din vecinătatea Parisului, au fost date în folosință. Construirea lor a durat aproape cinci ani — din iulie 1964 și pînă în mai anul acesta. Amplasarea, edificarea și echiparea acestui centru comercial au fost făcute ținîndu-se seama de perspectiva apropiată a deservirii unei populații de zece milioane de oameni.

Suprafața ocupată de uriașa piață este de 200 de hectare, dintre care: 110 hectare sînt afectate imobilelor, planșelor și rampelor de depozitare a produselor; 20 de hectare sînt rezervate parcarilor autovehiculelor; 70 de hectare — destinate direct operațiunilor de vinzare, ca imobile, planșee acoperite și libere, pavilioane compartimentate pe specialități de produse.

Centrul dispune, între altele, de un sector administrativ (amplasat pe 25 de hectare) cu: birouri, hoteluri, restaurante, cofetării, ateliere diferite — toate la un loc formînd un adevărat orașel. Aici sînt instalate 3 000 de posturi telefonice, 300 de pos-

turi telex și 300 de ecrane de televiziune, pe care sînt proiectate comunicările și prețurile produselor; stațiile de cale ferată și auto-gările afectate centrului au o capacitate de manevră zilnică de 1 000 de vagoane, 5 000 de camioane și 10 000 de autoturisme.

Odată cu crearea noilor hale s-a născut, însă, și o problemă, aceea a vechilor hale.

Rare ori s-a dus în jurul unor probleme de sistematizare urbanistică o discuție mai amplă, decît în cazul acesta. Halele Parisului, cele vechi, cu 12 pavilioane acoperind o suprafață de peste 4 hectare — operă din 1851 a arhitectului Ballard, extinsă în 1936 — și reprezentînd unul din cele mai remarcabile exemple de arhitectură în care predomină fierul —, continuă să rețină atenția oricărui vizitator al Parisului, cu atît mai mult cu cît în jurul ei, un întreg ansamblu de clădiri poartă patina epocilor îndepărtate cînd au fost ridicate.

La întrebarea: „ce să devină acest ansamblu?”, răspunsurile au iscat o controversă. În timp ce Con-

siliul municipal al Parisului se pronunță pentru restaurarea lui ca monument istoric, societatea civilă pentru amenajarea cartierului și a zonelor limitrofe este de părere că nici o construcție de aici nu are vreo valoare arhitectonică deosebită și nu merită vreo investiție. După discuția din presă, tema a început să preocupe tot mai mult cercurile specialiștilor, o serie de albume și cărți documentare, rapid apărute, venind să pledeze în favoarea restaurării vechilor clădiri... Sînt citate, astfel, fațada amumentală, stil Ludovic al XIV-lea, de pe strada Ferronnerie, unele case, ridicate în stilul epocii lui Ludovic al XIII-lea, pe strada Quincampoix, casa de la întretăierea străzii Saint-Denis cu strada Grande-Truanderie, din secolul al XVI-lea și multe altele. La vest de Hale, edificiul în formă circulară construit în 1889 de Blondel și care înlocuiește vechea „Hală a grîului”, ridicată aici în 1765—1768, se im-

un fronton ornat cu sculpturi. Faimoasa „hală a grîului” — s-a amintit cu acest prilej — a fost și ea înălțată pe locul unui nu mai puțin celebru hotel — Nesles, cumpărat în 1591 de Caterina de Medici. Din clădirea care a aparținut Caterinei se mai vede și azi o coloană în stil doric, înaltă de 30 m, unde aceasta, potrivit legendei, ar fi amenajat un observator astrologic. Amprente ale istoriei, deci, pe cît de interesante, pe atît de remarcabile. Și, totuși...

Pînă la adoptarea unei hotărîri privind soarta Halelor vechi, lumea este invitată adesea în cartier ca să asiste la... schimbarea decorurilor. În adevăr, nu de mult, în citeva din imensele săli de aci s-a deschis un mare bazar de obiecte de artă și antichități. Locul miilor de lăzi cu fructe, legume sau alte produse alimentare l-au luat, pentru un timp, prețioasele obiecte destinate să satisfacă, de astă dată, gusturile... estetice ale vizitatorilor. Un mare capitol din istoria halelor „Pinteul Parisului”, cum le-a supranumit Emile Zola, s-a încheiat. Ce va aduce capitolul următor?

I. MUNTEANU
C. DARIE